Új Magyar Alkotmány

Globális válság kezelésére – a Nép alkotmánya

Ez az írás nem elméletből, nem jogi tanulmányokból született – hanem évtizedek tapasztalatából, abból az útból, amelyet sokan közösen jártunk végig, miközben az élet nagy kérdéseire kerestük a választ.

Ez az Alkotmány szándékosan hétköznapi nyelven íródott, hogy a kevésbé iskolázott ember is megértse, amit olvas. Nem tartalmaz jogi szakkifejezéseket, mert nem is kell neki – hiszen nem maga a törvény, hanem a törvényhozás alapja és útmutatója.

Ez az Alkotmány szándékosan nem hasonlít a ma érvényben lévő Alaptörvényre. Nincsenek benne cikkek, bekezdések, paragrafusok, nincs benne „sarkalatos törvény" – csak világos, egyértelmű pontok. Ez nem hiányosság, hanem szándékos: a mai Alaptörvényt a parlament kétharmados többsége bármikor módosíthatja, ezt az Alkotmányt viszont kizárólag maga a Nép, 70%-os jóváhagyásával. Ez az Alkotmány nem a jogászoké – a Népé.

A Magyar Nép alkotmánya egységében ad értelmet, jövőképet. Nem szabad egyes pontjait megismerve véleményt alkotni, annak alapján megítélni az új alkotmányt!

Az Alkotmány olvasásakor vedd figyelembe, hogy a teremtés folyamata a gondolat, a szó, és a tett egymást követése, és nem pénz kérdése!

Ennek tudatosítása magadban teszi lehetővé egy olyan Alkotmány bevezetését, mely képes kizárni a tőkepolitikát. Az alkotmány nem törvénykezés, hanem alapja, és útmutatója a törvénykezésnek. Az Alkotmány alapján meghozott törvények lesznek azok, amelyek rendezik az Alkotmányban felmerülő kérdések megoldását.

A „Magyarázat" kifejtésben több ember érti meg, hogy miért van szükség az Új Alkotmányra, és érthetővé teszi azt is, hogy az Alkotmányba foglaltak finanszírozása nem jelenthet gondot. (Lásd: a 31. pont, magyarázó szövege) Az Alkotmányba foglaltakra törekednünk kell minden erőnkkel még akkor is, ha a tőkehatalom rendszerénél ez nagy ellenkezést vált ki. Itt megoldást jelenthet, ha az a világban élő maroknyi ember megkapja a többi embertől, amit kíván életébe – természetesen ésszerű keretek közt –, csak azért, hogy ne legyenek ellenlábasai az új rendszernek.

Nem árt tudni, ha jól akarunk alkotmányozni!

Felhívás szakembereknek és minden gondolkodó embernek

Ez a tervezet közös munka, és folyamatosan csiszolódik. Ha ellentmondást, hiányt vagy hibát találsz benne, esetleg jobb megoldást javasolnál, szívesen fogadjuk az észszerű, építő javaslatodat – minden pont alatt a „ Véleményem van” gombbal.

Két kérésünk van. Ne csak azt írd meg, mi a hiba, hanem azt is, hogyan lehetne jobban: a megoldás nélküli kritika nem visz annyira előre. És ne abból indulj ki, hogy „honnan lesz rá pénz”, vagy hogy „ez ma törvénybe ütközik”. A tervezet szerint a pénz értékmérő eszköz, nem a megvalósítás

feltétele (lásd a 31. pont magyarázatát), a törvényeknek pedig az alkotmányhoz kell igazodniuk,

nem fordítva. Azt nézd, észszerű és igazságos-e, amit a pont leír.

Tartalomjegyzék

Nem árt tudni, ha jól akarunk alkotmányozni

I. Az alkotmány alapjai és védelme

1. Alapjogok védelme a kormánnyal szemben
2. Az alkotmányt csak a Nép módosíthatja (70%)
3. A törvény az embert szolgálja, nem fordítva
4. Közösségi és környezeti érdek elsőbbsége
5. Alkotmánysértés bűncselekmény

II. A Nép dönt: népszavazás, választás, képviselet

6. Országos népszavazás 200 000 aláírással
7. Határozatlan mandátum, kezdeményezésre visszahívás
8. Rögzített, politikamentes választókerületek
9. A játékszabály mindenkié
10. A választáson nem a párt indul, hanem a jelölt
11. Szakminiszterek a képviselők választásával
12. Szóvivő miniszterelnök, 80%-os törvényhozás
13. Titkos, pontozás alapú választás
14. Önálló, alárendeltség nélküli önkormányzatok

III. Tisztesség, nyilvánosság, felelősség

15. Nyilvános vagyonnyilatkozat (üvegzseb)
16. Nincs mentelmi jog senkinek
17. Hazugság = azonnali tisztségvesztés
18. Titkosítás megszüntetése
19. Korrupció és hatalommal visszaélés szigorú büntetése

IV. Ember és megélhetés

20. Életjáradék — lakhatás, megélhetés mindenkinek
21. Kilakoltatás tilalma
22. Ingyenes egészségügy és oktatás
23. Egyenlő értékű munka
24. Korlátozott politikusi jövedelem
24/A. Mindenkire érvényes felső határ
25. Munka és megélhetés mindenkinek biztosítva
26. Szabad munkaerő-gazdálkodás
26/A. Felmért igény, szabad munkaerő, megbecsült közmunka

V. Gazdaság, pénz, ellátás

27. Saját, kamatmentes nemzeti pénzintézet
28. Közös elszámolás – helyben és az egész országban körbejár
29. A támogatás oda jut, ahol munka van
30. Nonprofit állami termelés, kedvezményes árak
31. Adómentes, állami finanszírozású vállalkozások
32. Közös teherviselés – mindenki a teljes bevétele arányában
33. Élelmiszerpazarlás elleni igényfelmérés
33/A. Az állam mint felvásárló – a magyar termék elsőbbsége
34. Helyi élelmiszer-feldolgozó és csomagolásmentes bolt
35. Gépkölcsönző és javítóműhely

35/A. Használtcikk-csarnok
36. Tudd, mit eszel

VI. Természet és környezet

37. Természeti kincsek — kizárólag népi tulajdon
37/A. A víz megóvása – egyetlen csepp se vesszen kárba
38. Ingyenes tömegközlekedés
39. Összehangolt árufuvarozás
40. Teljes hulladékfeldolgozás
41. A fogyasztásra ösztönző reklám megszüntetése
42. Tiszta energia

VII. Oktatás és tájékoztatás

43. Osztályozás nélküli oktatás, önismeret és kreativitás
44. Szabad, közérdekű, pozitív hírközlés

VIII. Igazságszolgáltatás, rend, Alkotmánybíróság

45. Helyi, emberközpontú igazságszolgáltatás
46. Ingyenes jogi eljárás és képviselet
47. Méltányos ítélet
48. A hadsereg és rendőrség a Népet szolgálja
49. Szükségállapot csak Alkotmánybírósági jóváhagyással
50. Alkotmánybíróság őrködik a törvények felett
51. 19 tagú, megyénkénti Alkotmánybíróság
52. Bölcsekből, nem szakemberekből álló Alkotmánybíróság

Nem árt tudni, ha jól akarunk alkotmányozni

1. Az alkotmány az emberi életet, és a természetet védi.
2. A környezet védelme nagyon fontos, mert nélküle nincs emberi élet.
3. Nem lehet úgy változást elérni, ha nincs változtatás.
4. A bolygó, melyen élünk javakban gazdag, de nem tudja kiszolgálni az értelmetlen pazarlást.
5. A szegénység nem attól van, mert valami nincs, hanem attól, hogy olyan törvényeket hoztunk, mely a szegénységet lehetővé tette.
6. Valaminek a megteremtésének a folyamata nem más, mint: a gondolat, a szó és a tett, egymást követő gyakorlata, és soha nem pénz kérdése.
7. A pénzhez kötött tudat az alkotni kívánó elmét, és az alkotó kezet köti meg.
8. A félelmek gátak, melyek olyan cselekedetre tudnak kényszeríteni, mint az erőszak, a hazugság, a hatalomvágy.
9. Senki nem hozott erre a világra semmit, mikor ideszületett, és nem is visz el, mikor meghal. Hogy is mondhatná, bárki is, hogy ez az enyém, az, az enyém?
10. A kiépített társadalmi rendszerünk az, ami eltávolította az embereket egymástól, és vált az ember ez miatt ön- és környezet pusztítóvá. Módunkban áll új elvekkel, új ÉLETELVET létrehozni.

Tanulmányozd figyelmesen az új Alkotmányt!

I. Az alkotmány alapjai és védelme

1. Alapjogok védelme a kormánnyal szemben

A kormány feladata az Alkotmány szerinti országvezetés, és nem hozhat olyan törvényt, mely csorbítja az emberi szabadságot, a szólásszabadságot és a gyülekezési jogot, vagy alkotmányellenes.

Magyarázat

Az a gyülekezési jog, ahol megmondják, mikor, hol, esetleg hányan gyülekezhetnek, az nem szabadság. Mint ahogy az sem szólásszabadság, ha cenzúráznak, vagy korlátozzák még a szabadnak nevezett nyilvános fórumokat is, ha a tartalma nem felel meg annak, amit helyesnek gondol a tőkehatalom.

Nincsenek első- és másodrendű emberek. Mindenkire ugyanazok a törvények, ugyanazok a jogok és ugyanazok a kötelességek vonatkoznak. Senkit nem lehet a származása, a hite, a neme vagy a magánélete miatt sem hátrányosan, sem előnyösen megkülönböztetni. Ki hogyan él, az a magánügye, amíg nem kényszeríti rá az akaratát a másikra.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

2. Az alkotmányt csak a Nép módosíthatja (70%)

Az alkotmányt csak a Nép írhatja meg, és nem módosítható, csak kiegészíthető kizárólag a Nép jóváhagyásával, a szavazók 70%-ának támogatásával.

Magyarázat

Ha jól megnézzük a jelenlegi alkotmányt, sok más dolog mellett, a kormányzást végző politikusok és a tőke hatalmát védi. Még szinte azt is alkotmányba foglalták, hogy a kormányt ne lehessen leváltani, mert ha engedélyük nélkül teszel valamit, ami a leváltásukat követeli, azt puccsnak minősítik, mellyel szemben fegyveres testülettel, erőszakkal léphetnek fel.

Persze ehhez meg kell érteni, hogy a mostani választási rendszer valójában nem enged szabad választást, hiszen túlnyomó többségben csak a tőke által kínált alternatíva kerülhet a nép elé.

Az alkotmánynak pont az lenne a feladata, hogy védje az embereket.

A legnagyobb védelemre pont a törvényhozóinkkal szemben van szükség.

Az alkotmány nem töltheti be szerepét, ha annak szabályait azok írják meg, és módosítják kedvük szerint, akiktől meg kellene védeni az embereket.

Ezért kell olyan alkotmány, és annak betartásának megkövetelése, mely a természetet, és az embert védi a kizsákmányolástól.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

3. A törvény az embert szolgálja, nem fordítva

A meghozott törvények nem mondhatnak ellent a józan észnek, és törvénykezni kizárólag a körülmények figyelembe vételével szabad. Az ember nem lehet a törvény szolgája, a törvénynek kell szolgálnia az embereket.

Magyarázat

Nagyon fontos megérteni azt, hogy eddig az emberek alá voltak rendelve a meghozott törvényeknek. Így fordulhatott elő, hogy nagyon sok esetben a józan ész, a célhoz vezető tettek ellen voltunk kénytelenek döntéseket hozni az életben, miközben a fejünket fogtuk, hogy hogyan lehetséges ilyen ostobaságot tenni.

Maga az alá- és fölérendeltségi viszony eleve hátráltatja az élet nemesebb céljait, mint a béke, és hasonlók. Itt az ideje megtanulni úgy élni az embereknek - és ezt persze hagyni is kell - hogy ne válhassanak többé a törvények szolgáivá, hiszen azért hoztuk a törvényeket, hogy megkönnyítsék a közösségi, társadalmi, az emberi életet.

A törvények inkább irányt adóak, és késznek kell lennünk arra, hogy félretegyük azt, ha ellent mond a józan észnek, ha nem szolgálja a kitűzött nemes célt, vagy közös érdeket. Bizony lazítaniuk kell az olyan embereknek, kik beosztásuknál fogva (rendőr, bíró stb.) a törvény szolgái, és figyelembe kell venni a körülményeket is, amik létrehozták a kényszerdöntés helyzetét.

Örök igazság marad mindig a mondás, miszerint: „Igazságot szolgáltatni nem lehet, csak igazságosan cselekedni az adott pillanatban."

Ugyanis, amit mi igazságszolgáltatásnak nevezünk, az nem más, mint egyfajta büntetés, bosszú, retorzió, melynek hosszabb távú vonzata nem kívánatos, ha egy békés és szeretetteljesebb világban szeretne élni az ember.

És ez nem az igazságszolgáltatás felszámolását kezdeményezi, csak egy körültekintőbb döntéshozatalt olyan esetekre, mikor az szükségessé válik.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

4. Közösségi és környezeti érdek elsőbbsége

A meghozott törvényeknek előnyben kell részesíteniük a csoportos érdeket az egyéni érdekkel szemben, a társadalmi érdeket a csoportossal szemben, és a globális természet- és környezetvédelmi érdeknek elsőbbséget kell élveznie a csoportos érdekkel szemben.

Magyarázat

Más pontnál is említésre került már (lásd a 43. pontot), hogy ha tönkre tesszük a természetet és elpusztítjuk, mi magunk is pusztulásra vagyunk ítélve. Ezért is kap nagy szerepet a természetvédelem.

Itt is igazán elmosódhatnak a határok, hogy mikor mi az, ami megtehető, mi az, ami nem egy adott helyzetben. Elengedhetetlen a körülmények figyelembevétele, a helyzet ismerete. Ezért is kell sokkal nagyobb hatáskört adni az önkormányzatoknak e téren is. (Lásd a bevezetőben: „Ha a jó döntés megéri, mindenki nyer”.)

Ha megkérdezzük az embereket, akarják-e, hogy még az unokáik és minden utódjuk is élvezhesse ezt a csodálatos világot, szinte mindenki igent mond. Az államnak a többség akarata szerint kell cselekednie, nem a tőke parancsára.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

5. Alkotmánysértés bűncselekmény

Minden, az Alkotmányba foglalt irányelv megsértése vagy figyelmen kívül hagyása – legyen az egyéni,

vagy csoportos –, bűncselekménynek minősül, és mértékétől függően, akár a legsúlyosabb büntetéssel is büntethető.

Magyarázat

Ebben a pontban már nem csak a politikusokról van szó. Mint az már említésre került, senkinek nincs oka tartani a kilátásba helyezett szigorú következményektől, hiszen minden körülményt figyelembe véve, még mindig a kárenyhítésé az első szerep, és nem a büntetésé.

Azok mellett az életfeltételek mellett, amelyeket az Új alkotmány kínál, nem igazán kell tartani az ilyen esetektől. Ha mégis van ilyen, biztos, hogy a kínálkozó lehetőségekkel orvosolhatóvá válik, mielőtt a legszigorúbb szankciót alkalmaznák.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

II. A Nép dönt: népszavazás, választás, képviselet

6. Országos népszavazás 200 000 aláírással

Bármely, az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdésben országos népszavazást kell kiírni, ha azt legalább 200 000 választópolgár aláírásával kezdeményezi. A népszavazás akkor érvényes, ha a választópolgárok legalább 51%-a részt vesz rajta. Az eredmény akkor kötelező érvényű, ha az érvényesen szavazók legalább 70%-a ugyanarra a válaszra szavazott. Az így meghozott döntést sem az Országgyűlés, sem a kormány nem bírálhatja felül.

Magyarázat
Ez a küszöb nem új találmány – ez volt a magyar törvények szerinti mérce már jóval korábban is, mielőtt a szabályokat 2011-ben megszigorították volna. 200 000 ember aláírása épp elég ahhoz, hogy egy valóban fontos, sokakat érintő kérdésben ne csak a képviselők, hanem közvetlenül a Nép is dönthessen. Az 51%-os részvételi arány biztosítja, hogy a döntés valóban a többség akaratát tükrözze, ne csak egy kis, elszánt csoportét – a 70%-os küszöb pedig ugyanaz a mérce, amit az alkotmány más pontjai is használnak (pl. az alkotmány módosításához, vagy egy képviselő visszahívásához), így a döntés nem múlhat pár százaléknyi ingadozó szavazaton.

Ha ennyien összefognak egy ügy mögött, az eredményt utólag senki nem írhatja felül.

Aki nem megy el szavazni, az utólag csak magára vethet. Jól teszi mindenki, ha odafigyel ezekre a kérdésekre, és figyelemmel kíséri a saját sorsát – hiszen ez a lehetőség éppen azért van, hogy a Nép kezében legyen a döntés, ne mások döntsenek helyette.

Ugyanakkor kiderül még valami. Vajon hogyan döntenek az emberek saját sorsukról, tekintettel a környezeti pusztításokra és azok végzetes következményeire. Gondolnak-e utódjaikra, ha szavaznak a tények ismeretében, amelyeknek jelentős részét eddig eltitkolták.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

7. Határozatlan mandátum, kezdeményezésre visszahívás

A választott képviselő mandátuma határozatlan ideig tart. Az adott képviselő helyére új választást csak akkor kell kiírni, ha azt a saját körzetében élő választópolgárok aláírásgyűjtéssel kezdeményezik, és a kezdeményezéshez az adott körzet választóinak legalább 10%-a csatlakozik; a választást ekkor is csak az érintett körzetben kell megtartani, nem országosan. Egy adott képviselővel szembeni bizalmatlansági eljárást akár a saját választói, akár képviselőtársai kezdeményezhetik – ehhez az adott terület választóinak, illetve a képviselők legalább 10%-ának aláírása szükséges. A visszahíváshoz ezután az adott terület választóinak 70%-os többsége dönthet.

Magyarázat
A mai világban ritka az őszinte, valóban a köz- és globális érdeket néző ember. Ha egy ilyen képviselőt megtalálunk, nem szabad mereven, előre kiszabott időhöz kötni a helyét – hiszen épp azzal büntetnénk, hogy a jól végzett munkának is véget vetnénk egy önkényes határidő miatt.

Ugyanígy fordítva: ha valaki idővel megromlik erkölcsileg, saját érdekét kezdi nézni a köz érdeke helyett, nem szabad megvárni a következő választást – ezért van szükség a bármikor kezdeményezhető, bizalmatlansági visszahívásra. Fontos, hogy ezt ne csak a választók, hanem a képviselőtársak is kezdeményezhessék, hiszen ők látják legközelebbről, ha valaki letér a helyes útról.

A választott képviselő inkább szolga, mint úr: úgy kell gondoskodnia a népről, ahogy egy jó szülő gondoskodik a gyermekeiről.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

8. Rögzített, politikamentes választókerületek

Budapesten visszaáll a 2011 előtti, még politikailag nem átrajzolt, 34 kerületes választókerületi felosztás. Az ország többi részén a képviselői körzetek a megyék, illetve az azokon belüli, ma is létező hivatalos járáshatárokhoz igazodnak – egy járás nem osztható meg több körzet között –, minden megkezdett 60 000 lakos után egy képviselővel.

Magyarázat

A körzethatárokat a múltban többször is önkényesen, politikai érdek szerint rajzolták át, hogy egy-egy pártnak kedvezzen. Budapesten ezt a legegyszerűbb kiküszöbölni: visszaáll az a 34 kerületes felosztás, amihez korábban nem nyúltak hozzá politikai szándékkal.

Vidéken viszont nem elég egy régi térképet visszaállítani, hiszen az is csak egy törvény volt, amit ugyanúgy át lehetett írni – ezért ott a megyék és a járások már meglévő, nem választási célra létrehozott közigazgatási határaihoz igazodunk, amiket sokkal nehezebb önkényesen megbontani, mert az az egész államigazgatást felborítaná, nem csak a választásokat.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

9. A játékszabály mindenkié

A választás szabályait nem azok alakítják, akik rajta indulnak: módosításuk legkorábban a következő választás után léphet hatályba.

Magyarázat

Aki versenyez, ne ő írja a verseny szabályait – így senki nem igazíthatja a játékot a saját javára, bárki van éppen hatalmon. A választási rendszer alapjait csak a Nép jóváhagyásával lehet megváltoztatni, a választásokat pedig független testület felügyeli, amelyben egyetlen párt sem kerülhet többségbe.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

10. A választáson nem a párt indul, hanem a jelölt

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- A képviselőd nem egy párt utasítását követi, hanem a tiédet: őt te választod, és bármikor vissza is hívhatod (lásd a 7. pontot).
- Pártot, egyesületet, kört továbbra is alapíthatsz, és szabadon elmondhatod a véleményed. A választáson azonban nem a párt, hanem a jelölt válaszai győznek.
- Nem kell többé egymás ellen szurkolni: a közös érdek számít, nem az, hogy melyik oldal győz.

- A kampányokra elköltött hatalmas összegek a közösben maradnak – iskolára, kórházra, utakra.

Választáson párt nem indulhat: nincs pártlista, és a szavazólapon nincs pártnév. Minden jelölt egyénileg, a saját válaszaival indul (lásd a 13. pontot). A választott képviselők saját választóikat szolgálják, az alkotmányba foglaltaknak megfelelően.

Magyarázat

Nem baj, ha valaki pártba tömörül, és azt gondol, amit akar – de a választáson a jelöltnek magának kell győznie: nem a pártnévnek, nem a pártprogramnak, hanem a jelölt válaszainak. Hogy ki melyik párthoz tartozik, az a választásnál nem érdekes. Már csak azért sem, mert aki nyer, annak azokat a válaszokat kell képviselnie, amelyeket a választók elfogadtak – azokat is, amelyeket nem ő adott.

A pártrendszer nem véletlenül alakult ki úgy, ahogy ma ismerjük – a tőkehatalom találmánya volt, ami tudatosan megosztotta az embereket, mesterséges kormány-ellenzék szembenállást hozva létre, ahol a valódi közös érdek helyett a vitatkozás, a győzelem lett a cél. Ezért a választáson a jövőben nem pártok, hanem jelöltek és gondolatok versenyeznek.

A miniszteréknek nem kell képviselőnek lenniük – lényeg, hogy értsenek a szakterületükhöz, és a nép is javasolhasson alkalmas embereket, ne csak a hatalmon lévők köre döntsön zárt ajtók mögött. A miniszterelnök szóvivői szerepe pedig azért fontos, mert így senki nem tud egy ember kezében hatalmat összpontosítani – mindig a képviselők közös akarata számít, nem egyetlen vezetőé.

Bármennyire is elképzelhetetlen ez a módszer, ugyanolyan valós lehet, mint amilyen mostani világunk, ami igazán abszurd, ha jól belegondolunk. Minden a mi döntésünk kérdése. Ez is!

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

11. Szakminiszterek a képviselők választásával

Az egyes szakterületekért felelős miniszterek (pl. egészségügyi, oktatási) a képviselők közösen választják meg – akár maguk közül, akár azon kívülről, szakértők közül –, kizárólag szakmai alkalmasság alapján. A különböző szaktárcák jelöltjeire bárki javaslatot tehet: magánszemélyek, egyesületek, alapítványok egyaránt, de személyükről a képviselői testület dönt.

Magyarázat

(A magyarázat közös: lásd a 10. pontot.)

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

12. Szóvivő miniszterelnök, 80%-os törvényhozás

A miniszterelnöki cím megmarad, de tartalma megváltozik: a miniszterelnök a jövőben szóvivői szerepet tölt be, akit a megválasztott képviselők szavazással jelölnek ki maguk közül. Személye és szava nem képvisel nagyobb értéket, mint bármelyik másik képviselőé – nem vétózhat, döntéseiben meg kell egyeznie a többiekkel. Minden meghozott törvényhez 80%-os elfogadottság kell. A szóvivő „miniszterelnököt" a Nép és a választott képviselők bármikor leválthatják, a 7. pontban már megfogalmazott szabályok szerint.

Ha a képviselők egy kérdésben legalább két egyeztetési kör után, a törvényben meghatározott határidőn belül sem érik el a 80%-os egyetértést, a kérdést döntő népszavazásra kell bocsátaniuk. A döntő

népszavazás online is lebonyolítható, egy ember egy szavazattal, hiteles azonosítással, meghatározott határidővel; a kérdést és mindkét álláspont érveit előre, egyenlő terjedelemben közzé kell tenni. A döntő népszavazás kiírását a közmédia minden csatornája, valamint az állami és önkormányzati hivatalos felületek kötelesek a szavazás kezdete előtt és teljes ideje alatt, megfelelő gyakorisággal, közérthetően és díjmentesen közhírré tenni. Ha a meghirdetés ennek nem felelt meg, a szavazás érvénytelen, és újra ki kell írni. Akinek nincs internete, számítógépe vagy telefonja, az a lakóhelye szerinti önkormányzatnál, személyazonosító igazolvánnyal, az erre kijelölt számítógépen szavazhat – ezt minden önkormányzat köteles biztosítani. Részvételi küszöb nincs: ahányan részt vesznek, annyian döntenek, és a szavazók többsége dönt. Az alkotmány módosítására ez nem vonatkozik (lásd a 2. pontot).

Magyarázat

(A magyarázat közös: lásd a 10. pontot.)

Jó vezető legtöbbször az, aki nem vágyik a hatalomra: nem küzd érte, nem félti, ezért nincs oka hazudni, hogy megtartsa.

Ha a képviselők nem jutnak dűlőre, az emberek döntenek helyettük. Így egyetlen kérdés sem akadhat el a végtelenségig, és a vita nem bénítja meg az országot. Senki nem maradhat ki: akinek nincs számítógépe vagy telefonja, az önkormányzatnál szavazhat. Csendben kiírni sem lehet: a szavazást mindenhol kötelező meghirdetni, különben érvénytelen – így nem dönthet néhány beavatott mindenki helyett. Aki pedig nem szavaz, az is döntött – arról, hogy másokra bízza.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

13. Titkos, pontozás alapú választás

A jelentkező jelöltek száma nem korlátozott – bárki jelentkezhet, aki betöltötte a 18. életévét. Egy körzetben annyi képviselő választható meg, amennyit a 8. pontban rögzített, lakosságszám alapú szabály a körzet számára meghatároz. A jelöltség nem függhet iskolai végzettségtől. A jelöltek személyazonossága a választás során rejtve marad – nevük, végzettségük, korábbi tisztségük nem fedhető fel; aki mégis népszerűsíti magát, azzal kizárja magát a jelöltségből. A választás után a nyertes jelölt neve nyilvánossá válik, ha vállalja a megbízatást; ha nem vállalja, a soron következő, legtöbb pontot kapott jelölt képviseli a nyertes válaszokat. Ugyanez érvényes a polgármester megválasztására is. (pontosítás 2026. 11. 12.) Minden jelölt ugyanazokra a kérdésekre válaszol (például egészségügy, oktatás, közlekedés, bel- és külpolitika témájában), majd választóik további kérdéseire is felelnek; a választók ezeket a válaszokat pontozzák. A körzetet az a jelölt képviseli az Országgyűlésben, akinek a válaszai a legtöbb pontot kapták. Ahol a körzet a lakosságszáma miatt több képviselőt választ (lásd a 8. pontot), ott a legtöbb pontot kapott jelöltek nyernek, ahány hely van. Képviselőként azonban nem a saját elképzeléseit, hanem a legtöbb pontot kapott válaszokat kell képviselnie a parlamentben – akkor is, ha azok eredetileg nem tőle származtak.

Minden választáson a gondolatok versenyezzenek, ne a pénz, ne a hírnév és ne a beosztás: a jelöltek név, arc és pártállás nélkül, csak a válaszaikkal vesznek részt, egyenlő eséllyel.

Magyarázat

Ma azt választjuk meg, akit ismerünk, akinek szép címe van (doktor, professzor, jogász, közismert ember), aki jól szerepel a médiában. Nem azt választjuk, aki a legjobb, legvilágosabb célt tudja kitűzni ahhoz, hogy fennmaradjunk, és aki ismeri is az odavezető utat – vagyis aki valóban a legjobb választ tudja adni egy kérdésre.

Miért a rang dönt – és mi lenne, ha nem?

Ezt azért tesszük, mert nem hiszünk annak, aki kevésbé iskolázott, vagy nincs rangja, tekintélye – még akkor sem, ha éppen neki van igaza.

Ha viszont a jelölt kiléte rejtve marad, senki nem tud másra hatni a jelenlétével, kapcsolataival vagy a múltjával – csak az számít, amit gondol, amit válaszol. A megválasztott képviselő ezután nem a saját akaratát képviseli, hanem azt a választ, amit a választók a legjobbnak ítéltek – hiszen nem ő maga kapott felhatalmazást, hanem a gondolat, amit a legtöbben helyesnek tartottak. Így nem az emberek versengenek egymással, hanem a gondolatok – egy eszme, egy értelmes, az életünket és jövőnket szolgáló globális cél. Nem a propaganda dönt, hanem maga a válasz; nem a megosztás nyer, hanem a legjobb közös megoldás.

Kód a név helyett: így zajlik a verseny

Ennek lebonyolítási módja kreatívan kitalálható – televíziós műsorokban, kulturális intézményekben is le lehet bonyolítani. Nem lehetetlen feladat.

Ma gyakran az jut előre, akit a legtöbb plakáttal és hirdetéssel tolnak, vagy akinek már rangja, tisztsége van – nem az, akinek a legjobb gondolata van. A verseny alatt minden jelölt egy semleges kóddal szerepel: a választó a válaszokat látja – nevet, arcot, pártot nem; ha hangfelvétel készül, a hangot is felismerhetetlenné teszik. Minden induló jelöltnek joga van a teljes részvételhez: amíg válaszol, versenyben marad.

Ki nyer, és mi jön utána?

Az kerül ki győztesként, aki a legtöbb olyan választ adta, amely a legtöbb támogatást kapta. Ő nyilatkozik, hogy az összes elfogadott választ képviseli – azokat is, amelyeket nem ő adott –, és ettől kezdve a neve nyilvános; a szavazólapon csak a jelöltek neve szerepel – pártnév és logó nélkül. A jelölt maradhat párttag, de azért választják meg, amit gondol – és ha nyer, a választók által elfogadott válaszokat képviseli. Fizetett politikai hirdetés helyett az állam minden induló jelöltnek ugyanazt a közös, ingyenes felületet biztosítja, és a kampány minden forintja nyilvános.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

14. Önálló, alárendeltség nélküli önkormányzatok

Minden 100 fő lakost meghaladó településnek saját önkormányzata lehet, feltéve, hogy nem akarnak önszántukból másik településhez tartozni, és az önkormányzatok nem lehetnek alárendelve a kormánynak. Egymás mellett, érdekegyeztetésekkel működhetnek.

Magyarázat

Akármilyen kicsi a település, hagyni kell, hogy az ott lakók döntsenek saját környezetükről, persze figyelembe véve minden alkotmányba foglalt irányelvet. Ők azok, akik tudják, hogy mire van szükségük, mit lehet ott kezdeni a helyi adottságokkal.

Nem szerencsés anyagilag függővé tenni egy másik település alá rendelve, mert „elhanyagolhatják" a kisebb, számukra érdektelen településeket.

Kapják meg a település méretéhez és létszámához megfelelő ellátást azért is, hogy ne alakulhasson alá-, és fölérendelt viszony más településekkel szemben. Ennek megértése úgy a legkönnyebb, ha az ember beleképzeli magát a helyzetbe, hogy mi van, ha ő maga lakik egy ilyen településen? A saját magunk helyzetbe képzelése működhet bármilyen szituációban, hogy együttérzőbb döntést hozhassunk, ítélkezés és elmarasztalás helyett.

Az önkormányzatok között – ahogy az emberek között is – nincs alá- és fölérendeltség, csak

mellérendeltség: egymás mellett, egyeztetve működnek.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

III. Tisztesség, nyilvánosság, felelősség

15. Nyilvános vagyonnyilatkozat (üvegzseb)

Minden köztisztviselő köteles évente vagyonnyilatkozatot tenni oly módon, hogy az a nyilvánosság számára is hozzáférhető legyen. Üvegzseb.

Magyarázat

Minden képzeletet felülmúlhat, hogy ennek mekkora visszatartó ereje lehet a korrupció, és kapzsiság tekintetében. Aki ezt nem vállalja, eleve lopni készül, és nincs helye a Nép vezetésében.

Ez a bevallás kitérhet a közeli hozzátartozók és barátok vizsgálatára is.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

16. Nincs mentelmi jog senkinek

Senki, semmilyen formában nem élvezhet mentelmi jogot, a meghozott törvények, szabályok ugyanúgy vonatkoznak mindenkire, hivatástól függetlenül. Mivel a politikust nem védi mentelmi jog, a törvény védi meg a hamis vádtól: aki egy politikust tudatosan hamisan vádol, az mindig a hamis vádért járó büntetés kétszeresét kapja. A valós tetteiért viszont a politikus ugyanúgy felel, mint bárki más – a hazugságaiért, a lopásaiért, mindenért.

Magyarázat

A mentelmi jogot eredetileg azért találták ki, hogy a politikust ne lehessen hamis vádakkal elhallgattatni. Ha a mentelmi jog megszűnik, ezt a védelmet másképp kell megadni: aki tudatosan hazudik egy politikusról, annak kétszer annyiba kerül. Így a politikus nyugodtan végezheti a munkáját – aki pedig valóban vétett, azt semmi nem menti meg.

Tegyük fel magunknak a kérdést! Honnan tudjuk, mekkora terhet raktunk másokra, ha mi magunk nem cipeljük?

Ugye értelmes kérdés?

Egy politikus, vagy bármilyen megválasztott képviselő se vonja ki magát ez alól. Sőt! Legyen példaértékű a személye.

Bárki, aki politikus akar lenni, és ezt nem támogatja, nem alkalmas politikusnak, nem vezethet embereket, mert mit is tenne, ha ilyen lehetőséget kap, ha nem éppen használná, kihasználná azt.

Akire az általa hozott törvények ugyanúgy vonatkoznak, mint bárki másra, annak nincs szüksége mentelmi jogra – így az értelmét is veszti.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

17. Hazugság = azonnali tisztségvesztés

Ha egy választott képviselő, tisztségviselő vagy elnök bármilyen módon, bárhol bizonyítottan hazudik, valótlant állít, azonnal, kivétel nélkül elveszítheti tisztségét, és akár a legsúlyosabb büntetéssel is büntethető – ez azokra is vonatkozik, akik alaptalanul vádolnak.

Magyarázat

A nép élére állított vezető szava döntést, sorsokat mozgat. Ha hazudik – mindegy, hogy a parlamentben, vagy azon kívül, a médiának –, azzal nem csak becsap, hanem rossz irányba viszi azt, ami milliókat érint.

Nézzük meg a történelmet: a hatalmon lévők hazugságai háborúkat indítottak, embereket taszítottak nyomorba, eltitkoltak igazságokat, amiket ha ismer a nép, másképp dönt. Aki hazudik, az nem a népet szolgálja, hanem saját, vagy mások érdekét helyezi a nép fölé – ennek nincs helye vezető pozícióban.

A büntetés mértéke a hazugság okozta kártól függ: mennyire károsította a népet, a természetet, vagy bármi mást – egészen a legsúlyosabb büntetési tételig büntethető. Ugyanez vonatkozik arra is, aki alaptalanul vádol meg valakit hazugsággal, hiszen a hamis vád ugyanúgy kárt okozhat, mint maga a hazugság.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

18. Titkosítás megszüntetése

Semmilyen dokumentum nem titkosítható többé, csak az, amit az Alkotmánybíróság jóváhagyott nemzetbiztonsági érdekből, kizárva ezzel az elkövetett bűncselekmények leplezését.

Magyarázat

Tényeket eltitkolni, a Népet gyereknek nézve, nem valami szép dolog. Igen is tudjanak az emberek mindenről, ami folyik a politikusok, képviselők körében.

Helyezzünk hangsúlyt a csúsztatások nélküli őszinteségre, és vessünk véget a titkosítás alá bújtatott, Nép ellen elkövetett bűntetteknek, a Nép megkárosítására irányuló tevékenységeknek.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

19. Korrupció és hatalommal visszaélés szigorú büntetése

Mindenféle hatalmi visszaélés, korrupció, jogtalan előnyszerzés, a nép megkárosítása a legsúlyosabb büntetéssel büntethető.

Magyarázat

Elengedhetetlen, hogy visszatartó erő legyen, mert jelenleg még túl sok a korrupt, hatalméhes ember. Bár szigorúnak tűnhet ez a megközelítés, de ismerve az előző pontokban már bővebben kifejtett dolgokat, mint pl. a körülmények figyelembe vétele, nincs félnivalója annak, aki nem lopni készül, vagy nem hatalomvágy miatt áll emberek élére, mint képviselő.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

IV. Ember és megélhetés

20. Életjáradék — lakhatás, megélhetés mindenkinek

Az élethez való jog alapján az állam köteles minden polgáráról ugyanúgy gondoskodni. Köteles az élethez való feltételeket biztosítani (lakhatást, megélhetést, betegellátást), melyet életjáradéknak nevezünk. Az életjáradék maga a munkabér is egyben, ami havi 80 óra munkáért jár. (Aki többet teljesít, többet kapjon!) Az életjáradék összege bármikor módosítható az állam által.

Az életjáradék a mai minimálbér helyébe lép: ez az a legkisebb összeg, amely a meghatározott havi munkáért jár, és elég a méltó megélhetéshez. Amíg törvény meg nem állapítja, kiindulópontja a mindenkori minimálbér.

Magyarázat

Ez a pont sokakból vált ki ellenérzést, hiszen nem mindenki ugyanúgy tesz a közjóért, és végzi munkáját. Megérthető nézőpont.

Egy anya sem dobja ki a gyermekét

Mint ahogy az is igaz, hogy egy anya nem dobja ki gyermekét, csak mert lusta. Akkor egy társadalom miért?

Az igazsághoz tartozik az is, hogy sokkal kevesebb lenne az ilyen jellegű gond, ha az embereket hagyták volna azzal foglalkozni, amivel szeretnek, és szívesen csinálják.

Az oktatási rendszerünk, a munkaerő politikánk ezt – szinte – lehetetlenné tette.

Havi 80 óra munka – miért elég ennyi?

Van megoldás az elvégzett munkák mennyiségének és minőségének javadalmazására úgy is, hogy közben nem hagyunk senkit éhen veszni, és biztos meg is találják a törvényhozók ennek módját bölcs döntéseikkel.

Az életjáradék egyben a munkabér is – meghatározott óraszámú munkáért jár – ésszerűen számolva elég rá havi 80 óra –, meghatározott helyen és időben, lehetőleg ott, ahol az ember él. Azért elég ennyi, mert ha felmért igények szerint, pazarlás nélkül dolgozunk, és az ellátás nem a mai, sokszorosan túlméretezett kiszolgáló rendszeren keresztül jut el az emberekhez, akkor sokkal kevesebb munkával is mindenkit el lehet látni.

Ki dolgozhat, és kinek jár akkor is?

A munkát az végezheti, aki el tudja látni – végzettségtől függetlenül –, ott, ahol szükség van rá: cégnél, önkormányzatnál vagy bárhol máshol. Ezt a rendszert az állam köteles kiépíteni. Aki bármilyen okból nem tud munkát végezni – beteg, rokkant, idős, gyermeket nevel vagy más ok miatt –, annak is ugyanúgy jár az életjáradék.

Nyugalom és jutalom a jó törekvésért

Az életjáradék nyugalmat ad: akinek a megélhetése biztos, annak nem kell félelemben élnie. Ennek hatására csökken az erőszak és a lopás, és senkinek nem kell érdekből házasságot kötnie.

Érdemes jutalmazni minden törekvést, amely az emberiség fennmaradását szolgálja: például ha valaki az egészsége érdekében átalakítja a táplálkozását, betartja a környezetvédelmi előírásokat, vagy ötleteit, találmányait a köz javára adja. A munkát lehetőleg ott kell végezni, ahol az ember él.

Nem a minimálbér új neve

Az életjáradék nem a minimálbér új neve. A minimálbér ma teljes munkaidőért, havi mintegy 174 óráért jár; az életjáradék havi 80 óra munkáért jár, és mégis elégnek kell lennie a gondtalan élethez.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

21. Kilakoltatás tilalma

Soha senki nem lakoltatható ki otthonából, csak és kizárólag olyan ingatlanba, ami értékben azonos, és csak akkor, ha azt indokolttá teszi egy nagyobb közérdek.

Magyarázat

Most tegye mindenki a szívére a kezét, és mondja ki, hogy neki nem esne jól, ha gondoskodnának róla, ha valami véletlen folytán, vagy egy rossz döntése miatt olyan helyzetbe kerülne, ami megszülte a gondot? Ha az emberi hibákat nem csak büntetnék, hanem közösen, segítséggel helyrehoznák inkább.

Az emberi élet védelme igen is terjedjen ki arra is, hogy senkit nem hagyunk az utcán megfagyni, vagy éppen elveszíteni ok nélkül azt, amiért már egyszer megdolgoztak, mint pl. a házuk. És itt hangsúlyt kaphatnak a „megdolgozott érte" szavak is, persze, ha biztosítottuk a feltételeket hozzá, és kaptak tisztességes munkát, tisztességes jövedelemmel.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

22. Ingyenes egészségügy és oktatás

A betegellátás és az oktatás ingyenes a Magyar Nép számára, és ezek feltételeit köteles teljes mértékben biztosítani az állam.

A képzés is ingyenes, és az egészségügy első célja a megelőzés – ami már az iskolában kezdődik.

Ingyenes az első diploma megszerzése, és ingyenes minden szakma is, egynél több is. Az első képzés a törvényben meghatározott életkorig nappali tagozaton végezhető, a többi munka mellett, esti vagy levelező formában.

Magyarázat

Bevett, és nem igazán tiszteletre méltó emberi szokás, hogy akkor húzzuk le a másikról a legtöbb bőrt, amikor a legnagyobb bajban van. Lásd példaként a gyógyszerek árát, és annak – valódi – előállítási költségeit.

Betegellátás: a súlyosság döntsön, ne a tőke

Tagadhatatlanul vámszedői lettünk a betegségtől és haláltól való félelemnek.

A betegellátásban a prioritását a betegségek súlyossága, az ésszerűség, és ne a tőke határozza meg. Az orvosok magánpraxisa miért ne lehetne az állam „magánpraxisa", ha az állam tisztességesen megfizeti azt, és biztosítja még a képzést is hozzá. Valójában ez azt jelenti, hogy nem lenne szükség magánpraxisra, és nem lennének túlhajszolva az egészségügyi dolgozók.

Orvos az lehessen, aki rátermett

Az is érdekes dolog mai világunkban, hogy a tőke, és az iskolai osztályzások határozzák meg az emberi képességeket, és döntik el ki mire jó. Ha van pénzed, elvégezheted az orvosit, ha nincs nem. Figyelmen

kívül hagyva ezzel, hogy mennyi jó orvos lehetne, akik szeretik is munkájukat, és nem hatalomért és a pénzért végeznék vállalt feladatukat.

És ez mindegyik területre igaz, nem csak az orvosira.

Ha már kötelez valamire az állam, azt térítse is meg! A szabadság érzetéhez tartozik ez is.

Megelőzés az iskolától az orvosképzésig

Olcsóbb és emberibb megelőzni, mint gyógyítani. Ezért a gyerekek már az iskolában megtanulják, hogyan épül fel és hogyan működik a szervezetük, és mi tesz jót neki.

Az orvosok képzésében kapjon kiemelt helyet a táplálkozás és a betegségek kapcsolata, az élelmiszerek élettani hatása, a gyógynövények ismerete, a természetes gyógy- és életmódok elsajátítása, a természetgyógyászati módszerek – például az íriszdiagnosztika – megismerése, és a képzés az egész embert nézze – az életmódot és a lelki egészséget is –, ne csak egy-egy szervet vagy tünetet. Az állam biztosítja, hogy aki rátermett, pénz nélkül is elvégezhesse a képzést, és orvos, tanár, mérnök lehessen.

Szakmából azért lehet több is ingyenes, mert így bárki válthat, ha mást szeretne csinálni, vagy máshol van rá szükség (lásd a 26. pontot).

Zárd el a csapot!

Ma úgy működik az egészségügy, mintha valaki nyitva felejtette volna otthon a vízcsapot, és hazaérve csak merné a vizet, ahelyett hogy elzárná a csapot. A megelőzés a csap elzárása: a betegségek nagy része így megelőzhető. Az egészséges társadalom nem veszteség, hanem a legnagyobb nyereség – és minél egészségesebb a test, annál egészségesebb a gondolkodás is.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

23. Egyenlő értékű munka

Az elvégzett munkák nem rendelhetők értékben egymás alá, vagy fölé.

Ugyanazt az értéket képviseli minden munka (idő, és erőbefektetés arányában), és e szerint javadalmazható. A munkáért kapott életjáradéknak elégnek kell lennie a gondtalan élet éléséhez, pihenéshez, kultúrához, nyaraláshoz.

Magyarázat

Az alkotmány egyik megfogalmazója így írt erről: „Felnőttként szégyellem, hogy iskolás koromban szégyelltem anyámat, vagyis az ő munkáját, és azt hogy analfabéta. Takarította az utcákat és wc-s néni volt a buszpályaudvaron.”

Minden munka tiszteletet érdemel

Vigyázz, hogy mit gondolsz, függetlenül attól, hogy valóban: „Mindenki saját sorsának kovácsa!"

És így folytatta: „Ma tisztelek minden elvégzett munkát, ami a közt szolgálja, legyen az bármi. Nem gondolom úgy, hogy a kétkezi munka, vagy szakmunka kevesebbet érne például egy politikus, bankár, ügyvéd stb. munkájánál.”

Van egy régi mondás, mely így szól: „Nem eszik az úr, ha nem szarik a Paraszt."

Függetlenül attól, hogy sértheti néhány ember fülét a kifejezés, igen is örök érvényű mondás.

Miért nem különbözhet a munkák értéke?

Idő, képesség és erőbefektetés arányában elvégzett munkák nem hozhatnak létre ekkora társadalmi különbséget, mert viszályt és erőszakot szül.

A társadalom, és a környezet fenntartása és fenntarthatóságáért végzett munkák értéke nem különbözhet, hiszen egyik hiánya a másik vesztét okozza.

Legyen ez a gondolat, ami elfogadhatóvá teszi magát az elméletet, még akkor is, ha valakinek kommunista érzése van az egyenlő munkáért egyenlő bér kifejezés hallatán. Nem minden volt rossz döntés a múltban sem.

Elnök és utcaseprő – egyformán nélkülözhetetlen

Nincs különbség ember és ember között: egy elnök munkája nem ér többet egy utcaseprőénél. A fán ringatózó falevél is nélkülözhetetlen, hiszen magába szívja, amit kilélegzünk, és helyette olyat ad, amit belélegezhetünk. A világban minden kis elemnek megvan a maga szerepe; ha egy is hiányozna, nem lenne élet. Ugyanannyi idő alatt elvégzett, ugyanolyan értékű munkáért ugyanannyi jár, nemtől és végzettségtől függetlenül.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

24. Korlátozott politikusi jövedelem

A kormánytagok, politikusok, tisztségviselők fizetése, juttatása sem lehet több, mint amit megszavaznak a népnek, és kötelessége a kormánynak megakadályoznia a munka nélküli jólétet, de még annak lehetőségét is.

Magyarázat

(A magyarázat közös: lásd a 23. pontot.)

Hogyan tudhatná egy vezető, mekkora terhet tett másokra, ha ő maga nem cipeli? Ezért az ország vezetőinek is annyiból kell élniük, amennyit a népnek megszavaznak, és az általuk hozott törvények rájuk is ugyanúgy vonatkoznak.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

24/A. Mindenkire érvényes felső határ

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- A felső határ senkitől nem veszi el, amit a saját munkájával keresett: akármennyit dolgozik is valaki egy nap – akár reggeltől késő éjszakáig –, a határ ennyi munkát is teljesen megbecsül. A pontos összeget a Nép szavazza meg.
- Ingyenes lesz az egészségügy, az oktatás az első diplomáig és minden szakma, a tömegközlekedés, az autópálya, a parkolás, a szemétszállítás, a jogi eljárás és a képviselet, és az életjáradék mindenkinek biztos. Ezekre ma a jövedelem jelentős része elmegy. (Lásd a 32. pontot.)

- Ami a határ fölött keletkezik, nem vész el: visszakerül a körforgásba, és utak, iskolák, kórházak, a te településed fejlődése lesz belőle.
- Túlélni csak úgy tudunk, ha a javak körbejárnak. Ahol néhány kézben halmozódnak fel, ott másoknak kevesebb jut, és a mértéktelen fogyasztást a bolygó is megsínyli.

Azt, hogy egy hónapban valaki legfeljebb mennyit tarthat meg, a Nép szavazza meg. A felső határ nem lehet több annál, amennyit a nap ébren töltött óráiban végzett munkával meg lehet szerezni, hiszen egyik munka sem értékesebb a másiknál. Ami ezen felül keletkezik, visszakerül a közös körforgásba. Ez mindenkire vonatkozik: a vállalkozóra, a vezetőre és a tisztségviselőre is.

Magyarázat

Egy nap 24 órából áll, és aludni is kell. A legtöbben legfeljebb napi 16 órát tudnak dolgozni, de van, aki kevesebb alvással akár 20-at is. Ha az életjáradék havi 80 óra munkáért jár, vagyis nagyjából napi 4 óráért, akkor a felső határ ennek a négyszerese (16 óra) vagy ötszöröse (20 óra) lehet. Hogy melyik legyen, arról a Nép dönt.

Aki ennél többet tart meg, az mások munkájából tartja meg. A pénz energia: akkor hasznos, ha körbejár, és aki halmoz, az másokat dönt nyomorba (lásd a 28. pontot).

A szavazásnál ezt mindenki tudja: nem az a kérdés, ki mennyit érdemel, hanem az, hogy egy ember ébren töltött ideje mennyi munkára elég.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

25. Munka és megélhetés mindenkinek biztosítva

A magyar állam minden állampolgárának köteles munkát és megélhetést biztosítani, erejétől, képességeitől függően.

Gondoskodnia kell a munkaképtelenné váló – akár tartós, akár átmeneti – és nyugdíjba vonult polgáráról.

A munkából kiesők életjáradéka nem lehet kevesebb a mindenkori, megszavazott béreknél.

Magyarázat

Magának a munka szónak nem valami jó a csengése, hiszen olyan dologgal párosítjuk, amit nem szívesen csinálunk. Szerencsésnek mondhatóak azok, akik azzal foglalkozhatnak, ami a hobbijuk.

Kevesebb munkával is jut mindenkinek

Abban a világban, ahol nem szabnak sem anyagi, sem egyéb gátat az emberi képességeknek, és a tudatformálás kiterjedt arra is, hogy mi az, amit meg kell tenni a kialakított életvitel érdekében, sokkal kevesebb ember lesz, aki a munkára úgy gondol, hogy az kötelesség. Ugyanebben a világban, ahol nem diktál a tőke hatalma, a kapzsiság és az extra profit, ahol még bíznak az emberekben, nagyságrendekkel kevesebb munkával tartható fenn az elégedett, boldog élet. Ezek hatására könnyebb a munkaerő kezelés, és a jó munkára való buzdítás és hozzáállás is.

A jelenlegi munkaerő gazdálkodásunk kötött. Egy irányított termelés, feldolgozás, felmért igényű piac kielégítése jóval kevesebb bürokráciával, és szabad munkaerő felhasználással, nem jelenthet gondot minden ember ellátására. Főleg nem egy javakban ilyen gazdag országban, mint a miénk.

Persze itt nem a reklámok által felkorbácsolt igények kielégítéséről van szó.

Ne a másikat figyeld – tedd, amit tudsz

Nem kell senkinek aggódni az „élősködő", lusta emberek miatt, és főleg ne gondolkodjon úgy senki, hogy ha valamit meg tud tenni az ellátásért, a közéletért valamit, hogy ne tegye, csak mert a másik nem teszi. Ez a gondolkodás nem célravezető.

Igen is van az a hang, az a cél, mely cselekvésre tud késztetni bárkit, csak használni kell.

Igazán jó és megfontolandó mindenki számára ez a bölcs mondás: „Hagyj fel azzal, hogy követeld azt, amit kérhetsz is!"

Nyugdíjasok és betegek: pihenés gond nélkül

Ami a nyugdíjasokat illeti, miért ne pihenhetnének, élvezhetnék természeti kincseinket, tavainkat, fürdőinket, színházainkat? Ehhez pénzre van szükségük. Nem beszélve arról, hogy a számláikat ugyanúgy fizetniük kell akkor is, ha megöregednek. És ez vonatkozik az egészségük miatt munkából kiesett emberekre is.

Senki ne feledje! Megöregedhet, és megbetegedhet. Ugye jólesne, ha nem lenne elhanyagolva?

Senki ne aggódjon e téren sem a visszaélések miatt, hiszen aggodalmának gyökere a mai világ életviteléből, és a múlt tapasztalataiból származik. A megváltozott körülmények, melyeket egy új Alkotmány hozott életre, megváltozott hozzáállásokat fog hozni, bátran lehet hinni ebben.

Az idősek: élő könyvtárak

Még egy fontos dolog! Az idősek. Élő könyvtárak, melyek nagy segítséggel lehetnek tapasztalataik által, és kérésre segítenek is bármiben, amiben tudnak, ebben biztos lehetsz, hiába nyugdíjasok. Csak eddig mellőztük Őket oktalanul, és tekintünk rájuk haszontalan dologként.

Ahogy a gyerekek az egész társadalom gyermekei, úgy az ellátásra szoruló idősek is mindannyiunkéi. Bánjunk velük úgy, ahogy szeretnénk, hogy velünk bánjanak idős korunkban. Átadhatják a tudásukat, és szívesen segítenek az unokák nevelésében.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

26. Szabad munkaerő-gazdálkodás

Munkaerő felhasználásáról – a kormányon felül – önkormányzatok, vállalkozók is dönthetnek egymás közti egyeztetéssel, amelynek ésszerűnek, és nem hatalminak kell lennie.

Magyarázat

Ez az Alkotmány gyökeres változást ígér. Olyat, amilyenre nagyon sok ember áhítozik, mint a béke, nyugalom, szabadság, szabad idő, szórakozás, vagy hogy munkája egyben a hobbija is legyen, stb.

Ha a hobbid a munkád, boldogabb vagy

Ez utóbbit igyekszik szolgálni – többek közt – a szabad munkaerő gazdálkodás lehetősége is. Azért van úgy fogalmazva, hogy „többek közt", mert az ember, ha hobbijában boldog, akkor munkájában is az, és a boldogság nagyon fontos, még az egészség, és a többi emberhez való hozzáállásban is, aminek aztán újabb kedvező, szinte végtelen kihatása van.

Az alkotmány 43. pontjában, és annak magyarázatában sok támogatást, jobb értelmezési lehetőséget kap ez a pont.

Ahogy a felmért igény szerinti piacnak megvan a maga haszna, úgy a szabad munkaerő gazdálkodásnak

is.

Mit jelent ez a gyakorlatban?

Hogy mit is jelent ez pontosan? Senkitől ne tagadjanak meg semmilyen elvégzendő feladatot, amit végezni szeretne, csak azért, mert nincs végzettsége hozzá. Természetesen nem arról van szó, hogy valaki neki áll műteni, ha nem orvos. Az ésszerűség maradjon meg azért! De miért is ne dolgozhatna valaki felszolgálóként, ha megbirkózik a feladattal? (Bővebben a 26/A pontban.)

Miért ne fordulhatna elő az, hogy valaki sok évet dolgozott valahol, de valójában mást szeret csinálni, ért is hozzá, és jól is jön éppen? De akár át is képezhetjük az illetőt, hogy közelebb kerüljön hobbijához.

És miért ne lehetne otthonról bedolgozni, ha megvan rá a lehetőség, és szeretné az illető? Csak mert nem felel meg a HACCP előírásoknak?

Papír helyett ésszerűség – kényszer nélkül

A szabad munkaerő gazdálkodás oda teszi a munkaerőt, ahol éppen szükség van rá, és olyan munkaerőt, aki azt a feladatot képes elvégezni, de még azt is figyelembe veszi lehetőleg, hogy ki mit szeretne „dolgozni". Nem, ne legyen gond, hogy nincs róla papírja, persze – mint ahogy már szó volt róla – az észszerűség keretein belül. Lesz annyira bölcs a munkaadó település, vagy állami képviselő, de talán még a vállalkozó is, hogy döntést tudjon hozni ez ügyben.

A részleteket a megválasztott képviselők kidolgozzák majd, nem kell ezen aggódni senkinek, hiszen az alkotmány utat mutat ehhez, tudva, hogy az önkormányzatok, körzetek szabad kezet kapnak a munkaerő felhasználásban, akárcsak a vállalkozások létrehozásában.

Ez nem arról szól, hogy akaratuk ellenére egyik munkahelyről a másikra helyezik az embereket, hanem arról, hogy maga az ember bármilyen munkát vállalhat, és válthat, amikor valamilyen munkában már nem érzi jól magát. Érdekes módon, ez mindig egybe fog esni majd a felmerülő munkaigényekkel. Persze ennek ellenére a helyi vezetők feltehetik a kérdést, hogy hajlandók-e elvégezni a felmerülő munkákat.

A nehéz munka a legnagyobb megbecsülést érdemli

Az olyan munkákra, amelyeket nem szívesen vállalnak az emberek, egyértelmű, hogy a javadalmazás növelésével kell megoldani.

A nehéz, sokak által nem szívesen vállalt munkát – például a hulladék gyűjtését – végzők a legnagyobb megbecsülést érdemlik: sokszor éppen ők húznak ki bennünket a bajból. Ha megbecsülést és biztos megélhetést kapnak, ugyanúgy lehet rájuk számítani, mint bárki másra. (Részletesen lásd a 26/A pontot.)

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

26/A. Felmért igény, szabad munkaerő, megbecsült közmunka

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- Senkit nem helyeznek át akarata ellenére: te választod meg a munkádat, és bármikor válthatsz.
- Ha megszűnik a munkahelyed, közmunkásként mindig van hová menni – teljes bérrel, nem a mai alacsony közmunkabérrel.
- Nem a papírod dönt, hanem az, hogy mire vagy képes.

- Ha beteg vagy, nem kell attól félned, hogy elküldenek.

A termelés a felmért igényekhez igazodik, a munkaerő pedig szabad: mindenki maga választja meg a munkáját, és bármikor válthat.

Aki éppen nem talál munkát, közmunkásként dolgozhat teljes bérért. Munkát az önkormányzatok, a helyi üzemek és a vállalkozások adnak neki – közfeladatban, szociális tevékenységben, vagy egy vállalkozásnál rövid vagy hosszú távra is –, végzettségtől függetlenül, az észszerűség keretein belül.

A bér a ledolgozott munkáért jár; betegség idejére a megélhetés akkor is.

Magyarázat

Mit szolgál ez a pont? Azt, hogy senki ne maradjon munka és megélhetés nélkül, minden elvégzendő munkára legyen ember, és kevesebb munkával több jusson mindenkinek.

Ma fordítva van – mit nyerünk, ha megfordítjuk?

Ma a termelés kötetlen, a munkaerő pedig kötött. Ész nélkül gyártunk mindent, aztán reklámmal próbáljuk eladni, és a felét kidobjuk – közben az ember a munkahelyéhez, a papírformához, és a megélhetése miatti félelemhez van kötve.

Ha megfordítjuk – kötött, felmért piac és szabad munkaerő –, jóval kevesebb munkával nagyobb eredményt érünk el. A piac azért kötött, mert az állam és az önkormányzatok rendszeresen felmérik, mire van szükségük az embereknek, és annyit termelnek, dolgoznak fel és szállítanak, amennyire valódi igény van – nem a reklámok által felkorbácsolt vágyakat elégítik ki (lásd a 33. és a 41. pontot). Az igények felmérése ma, a számítógépek világában, könnyen megoldható.

A munkaerő azért szabad, mert mindenki maga választja meg, mit szeretne dolgozni, és bármikor válthat, ha már nem érzi jól magát a munkájában (lásd a 26. pontot). Aki éppen nem talál magának munkát, vagy váltani szeretne, az sem marad megélhetés nélkül: közmunkásként mindig van hová mennie.

A közmunkás: a legértékesebb erőforrásunk

A közmunkások a legértékesebb erőforrásaink az építéshez, mert rugalmasan használhatók: ma utat javítanak, holnap a betakarításban segítenek, holnapután egy üzemben pótolják a hiányzó kezeket. Egy ilyen ember nem szégyellnivaló, hanem az, akire mindig számítani lehet.

Ma, ha valaki az utcán takarító közmunkást lát, sokszor lenézi, és maga a közmunkás is szégyelli a munkáját – ráadásul a minimálbérnél jóval kevesebbet kap érte. A jövőben ennek éppen fordítva kell lennie. A név maradhat, a tartalma azonban más lesz: a közmunkásnak teljes bér jár, legalább az életjáradék, és ugyanolyan tisztelet, mint bárki másnak, hiszen egyik munka sem értékesebb a másiknál (lásd a 23. pontot).

Ki ad munkát? – a cégek rövid és hosszú távra is igényelhetik

A közmunkásoknak az önkormányzatok, valamint a helyi üzemek és vállalkozások adnak munkát, a felmért igények alapján, lehetőleg az érintett kívánsága szerint és a lakóhelye közelében. Ők látják a legjobban, hol van szükség dolgos kezekre.

Ha egy településen nincs elég munka, a szomszéd településen lehet, hogy éppen ember hiányzik: az önkormányzatok egymástól kérhetnek, és egymáshoz irányíthatják a munkaerőt.

A cégek és a vállalkozók rövid és hosszú távra is igényelhetnek közmunkást; erre az időre a bért ők adják. Ahol nincs ilyen igény, ott a közmunkás közfeladatot lát el – és közfeladat mindig van: az utak és az autópályák fenntartása, a hó eltakarítása, a szemétszedés, a közterek gondozása.

Gondoskodás: idősek, betegek, gyerekek

A közmunkás a szociális területen is hatalmas segítség. Vannak idősek, akiknek van kertjük, de már nem tudják megművelni – és vannak, akik szeretnek kertészkedni, de nincs földjük. Ha a kettőt összehozzuk, mindenki nyer: a kert megművelve, az idős ember nincs egyedül, és termés is lesz belőle.

Ugyanígy segíthetnek a közmunkások az idősek és a betegek gondozásában, a bevásárlásban, a ház körüli munkákban, a gyermekek felügyeletében – minden olyan területen, ahol gondoskodásra van szükség. A feladatok előre beoszthatók, így szinte pontosan meghatározható, ki hol mennyi időt tölt.

Nem a papír dönt, hanem az, hogy mire vagy képes

A közmunkás munkája nincs végzettséghez kötve: amilyen feladatot el tud végezni, azt elvégezheti. Természetesen nem arról van szó, hogy valaki az orvos helyett műtsön – ahol a szakértelem az emberek egészségét vagy biztonságát érinti, ott a szakmai feltétel megmarad. De miért ne dolgozhatna valaki felszolgálóként, kertészként vagy raktárosként, ha megbirkózik a feladattal, csak mert nincs róla papírja?

Aki sumákol – és aki beteg

A megbecsülés kölcsönös. Aki sumákol, és nem dolgozza le a bérhez tartozó munkaidőt, az nem kapja meg a teljes bért, csak azt a részt, amennyit valóban ledolgozott. Ez nem büntetés, hanem igazságosság azokkal szemben, akik tisztességesen elvégzik a munkájukat.

A betegség viszont egészen más. Ma sokan betegen is bemennek dolgozni, mert félnek, hogy ha táppénzre mennek, a munkáltató kirúgja őket. Így nem gyógyulnak meg rendesen, sokszor másokat is megfertőznek, és a baj csak nagyobb lesz. Itt ettől nem kell félni: senki nem veszítheti el a helyét azért, mert beteg, és a gyógyulás idejére is jár a megélhetés. Az emberek így jobban tudnak vigyázni az egészségükre, nyugodtan meggyógyulhatnak – és egészségesen többet és szívesebben dolgoznak (lásd a 22. pontot).

A bér visszaforog a gazdaságba

A bér nem vész el. Aki megkapja, el is költi: szolgáltatásokat használ, termékeket kér, és ahol igény van, ott termelni is lehet – a termelés pedig újabb munkát ad. Így a bér magától élénkíti a gazdaságot, főleg ha a közös elszámolás (a kredit) be van vezetve, és a pénz jó része azon keresztül tér vissza a körforgásba (lásd a 28. pontot).

A megtakarított munka a munkaidő csökkentését szolgálja, nem az elbocsátást. Egy dologra azonban mindig figyelni kell: pontosan annyival többet kell termelni a létszükségleti javakból, amennyi munkaerőt a kényelmünket szolgáló eszközök előállítására vonunk el.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

V. Gazdaság, pénz, ellátás

27. Saját, kamatmentes nemzeti pénzintézet

A magyar állam köteles a ma meglévő bankok mellett saját pénzintézetet működtetni, melynek elsődleges feladata a Magyar Nép, és vállalkozások kiszolgálása. Az itt forgalomba helyezett tőke soha nem képezheti kereskedelem tárgyát (kamat, egyéb), kizárólag értékmérő, értékegyeztető funkciót tölthet be, kizárólag a Magyar Nép és a 100%-ban magyar tulajdonú vállalkozások számára.

Magyarázat

Nem lehetetlen véget vetni a tőke, a bankok kizsákmányolásának, a korrupciónak, amíg az életet meghatározó fizetési eszköz ilyen mértékben és aránytalanul van magánkézben. Az is ide tartozik, hogy valójában nem a pénz hoz létre semmit, csak azon keresztül kap engedélyt minden, amit megvalósítani kívánnak az emberek.

Nem erőszak kell, hanem új gondolkodás

A pénzhez kötött tudat az alapja annak, ami ma folyik világunkban.

Az erőszak nem megoldás, hiszen az erőszak csak erőszakot szül, és hiába minden erőszakos rendszerváltás, a tőke nyer. Az agyunkat kell átállítani más gondolkodásra.

Kinek a kezében vannak a bankok?

Eleve elgondolkodtató az, hogy egyáltalán hogy létezik az, hogy magánkézben levő bankok irányítsanak mindent, rajtuk múljon hazánkban mit is kezdünk kincseinkkel, illetve – szinte – rabolják azt. Kifosztják az országot, miközben ránk kényszerítik az általuk kínált termékeket (reklámok, kereskedelmi törvények...). Teszik mindezt úgy, hogy földig romboltak minden olyan gyárat, mely kiszolgálta a Magyar Népet.

Saját bank, kamat nélkül – mit hoz?

A saját bank, és az abból – kamatmentesen – finanszírozott állami és magánvállalkozások, valamint az állam belépése a kereskedelembe, szolgáltatásokba, gyártásokba, illetve ezek finanszírozása meghozza a várt eredményt.

Biztosan sokan lennének olyan vállalkozók, akik szívesen vennék igénybe a Magyar Központi pénzelosztó intézet ajánlatát, melynek következtében elsorvadnának a külföldi bankok.

Nem igaz, hogy ha valamit létre akarunk hozni, ahhoz pénz kell. Ember kell hozzá: a tudata, a gondolata és a két keze. A pénzintézet feladata, hogy a pénzt – azt az energiát, amely mindent mozgat – oda és olyan mennyiségben juttassa, ahol és amilyen mértékben szükség van rá, kamat és ellenszolgáltatás nélkül.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

28. Közös elszámolás – helyben és az egész országban körbejár

Az állam köteles létrehozni és a működéséhez szükséges forrást a költségvetésben biztosítani egy országon belüli közös elszámolási rendszert, amely a magyar állampolgároknak jár, a forint mellett helyben és az egész országban körbejár, és csak valódi munkáért váltható forintra.

Magyarázat

Azért kell, hogy a támogatás itthon, a hazai termelőknél, gyártóknál és szolgáltatóknál forogjon, rövid úton – így a helyi gazdaság erősödik, és a pénz nem folyik el. Az államnak is megéri: az általa adott támogatás nem vész el, hanem itthon forog tovább, és újra és újra a hazai gazdaságot erősíti.

Ami helyben nincs, máshonnan elérhető

A helyi közösségek egymással összekapcsolódnak, így ami helyben nincs meg, az az ország más részéről is elérhető, és az érték az országon belül marad.

Önkéntes csatlakozás – a nép közös háza

A közös elszámolást a magyar állampolgárok kapják és használják fel; forintra az válthatja vissza, aki Magyarországon terméket vagy szolgáltatást adott érte. A csatlakozás önkéntes: mindenki maga dönti el, belép-e – az államnak viszont kötelessége a rendszert létrehozni, fenntartani, és a működéséhez szükséges forrást a költségvetésben biztosítani.

Aki csatlakozik, önkéntesen egy zárt közösség tagja lesz – olyan ez, mint egy nagy család vagy egy közös ház: Magyarország népének közös háza, amelynek belső rendjét a tagjai közösen alakítják, a törvények keretei között.

Kredit: a forint mellett, körforgásban

Ennek egyik lehetséges formája – és javasolt neve – a kredit. A települések és a helyi közösségek is részt vehetnek benne. A forint marad az ország pénze – a közös elszámolás nem helyettesíti, hanem kiegészíti. A rendszer a nemzetközi és uniós kötelezettségeinkkel összhangban működik, és a mögötte álló keret mindig nyilvános: mindenki láthatja, mennyi van belőle, és mennyi vált már forintra.

A pénz energia: akkor hasznos, ha körbejár. Felhalmozni felesleges, mert aki halmoz, az másokat dönt nyomorba. Ezért a megtartható mértéken felül keletkező többletnek vissza kell kerülnie a közös körforgásba (lásd a 24/A pontot). A közös lehetőségeket használni kell, nem kihasználni.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

29. A támogatás oda jut, ahol munka van

Az állam köteles támogatásait a valós igénybevétel után, az embereken át eljuttatni a termelőkhöz. A pályázati és egyéb támogatási forrásokat is lehetőleg minél nagyobb részben az embereknek kell kiadni felhasználásra, a közös elszámolási rendszeren keresztül, és nem a termelőknek, gyártóknak vagy szolgáltatóknak előre: ők akkor kapják meg a támogatást, amikor az emberek igénybe veszik, amit adnak. Hogy mekkora részt adnak ki így, arról a források kiosztói döntenek – minél nagyobbat, annál jobb, mert ez mutatja meg a valódi szükségletet.

A támogatás rátétként is eljuthat az emberekhez: aki a saját pénzéből a közös elszámolási rendszeren keresztül hazai terméket vagy szolgáltatást vesz igénybe, ahhoz előre rögzített ideig és mértékben kiegészítést kap kreditben. Így a támogatás nemcsak a saját összegét juttatja el a termelőkhöz, hanem az emberek saját pénzét is a hazai munka felé fordítja, és a kiinduló összeg többszörösét mozgatja meg.

Magyarázat

Nem csak, és nem is főként pályázaton, hanem elsősorban a valós igényeken keresztül: azon, hogy az emberek igénybe veszik, amit a termelők, gyártók és szolgáltatók adnak. Így a támogatás mindenkihez eljut, akinek a munkájára szükség van, és a korrupció lehetősége a minimálisra szorul.

Ma a pályázati pénz sokszor oda kerül, ahol a legjobban meg tudják írni a pályázatot, és nem oda, ahol a legnagyobb rá a szükség; előre kifizetik akkor is, ha a termékre később nincs igény. Ha viszont az emberek kapják meg felhasználásra, ők döntik el, kinek a munkájára van szükségük. A kreditet csak itthon lehet felhasználni, így a támogatás biztosan a hazai termelőkhöz, gyártókhoz és szolgáltatókhoz jut, és itthon forog tovább: aki jó munkát végez, ahhoz eljut.

Ez elsősorban a 28. pontban leírt közös elszámolási rendszeren keresztül történik.

A rátét esetében nem a támogatás összegét osztják ki, hanem az emberek saját beszerzéseihez adnak hozzá egy előre rögzített részt. Így ugyanaz az összeg az emberek saját pénzét is a hazai munka felé fordítja, és a kiinduló összeg többszörösét mozgatja meg. Hogy ez a gyakorlatban hogyan működhetne, azt a 6,5 milliárdos kísérleti terv mutatja be.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

30. Nonprofit állami termelés, kedvezményes árak

Minden, a magyar állam által teljes körben támogatott, finanszírozott gyártói, szolgáltatói és egyéb tevékenységnek nonprofitnak, önfejlesztőnek, környezetbarátnak kell lennie, és jelentős, akár 30–50%-os kedvezménnyel juthatnak hozzá a Magyarországon élő, és dolgozó emberek a termékekhez, és szolgáltatásokhoz.

Bármilyen visszaélés ezzel, a kiszabható legnagyobb büntetéssel büntethető.

Ehhez a feltételeket a kormány köteles biztosítani.

Magyarázat

Ennek a pontnak a megszületését az késztette, hogy - a múlt tapasztalatai alapján - a Magyar Nép igen csak ki volt használva. Természeti kincseit széthordták, és a turizmus címén külföldiek terpeszkednek termálvizeinkben, és egyéb helyeken úgy, hogy a Magyar Ember munkáját közben nem fizették meg soha annyira, hogy ezt ő maga is megtehesse.

Szándékosan értékelték le a forintot. Ki és miért, nem lényeg. Ezzel a módszerrel mi magunk értékeljük fel a forintot, és szorítunk helyet magunknak saját Országunkban. Olyan volt ez eddig, a turizmus név alá bújtatva, mintha a saját lakásunkba a bejövő vendég, kérdés nélkül, kedvére rendezné át a házat, nem törődve a házigazdával.

Jobban járunk, ha a jövőben inkább vendéglátás lenne a turizmus, és úgy is viselkednének azok, akik ide látogatnak. És mivel az ő keresetük többszöröse volt idáig, most fizessék meg ők a mai árakat.

Nem elhanyagolható momentum itt, hogy ez mennyivel emeli meg a Magyar Emberek fizetésének reálértékét, és teszi lehetővé a nyugodtabb pihenéseket, kikapcsolódásokat, legyen az színház, mozi, tánc, fürdőzés, túrázás stb.

A 31. pont magyarázata is érthetőbbé teszi az Új Alkotmány e pontjának szükségességét.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

31. Adómentes, állami finanszírozású vállalkozások

Választható opcióvá kell tenni az adómentes vállalkozás lehetőségét, melyben minden munkaerőt és feltételt a kormány biztosít, amennyiben annak társadalmilag létjogosultsága van, és a Magyar Népet,

vagy a környezetvédelmet szolgálja. Az ilyen vállalkozásokból származó minden nyereségnek vissza kell kerülnie a Magyar Nép pénztárába; ezért ezek mentesek a közös teherviselés alól (lásd a 32. pontot), és rájuk a 30. pont szabályai vonatkoznak.

Minden más, 100%-ban magyar tulajdonú vállalkozást, melynek létjogosultságát a helyi önkormányzat igazolta, köteles a kormány támogatni – elsősorban a valós igénybevétel után, az embereken keresztül (lásd a 29. pontot). Ezek a vállalkozások megtartják a nyereségüket, és a bevételük arányában részt vesznek a közös teherviselésben (lásd a 32. pontot).

Bármilyen visszaélés ezzel, a kiszabható legnagyobb büntetéssel büntethető.

Magyarázat

A vállalkozókat megijeszti a gondolat, hogy elveszik tőlük a jól menő vállalkozásaikat, míg azok, akiknek vállalkozása fuldoklik, szívesen vennék azt, hogy vállalkozásuk állami és államilag finanszírozott legyen, megelégedve a kapott, immár igazán jó munkabérrel. A tisztességes vállalkozók, kik nem közpénzen gazdagodtak meg, miért ne tarthatnák meg vállalkozásukat, és folytathatnák azt tovább, ugyanebben a felállásban?

Mekkora kárt okoz a korlátlan profit?

Ide azért fontos megjegyezni, hogy a szabad, nem felmért igényeket kielégítő, extraprofitra törekvő vállalkozások nagy kárt okoznak globálisan.

Gondolja mindenki át a következőket!

Csak a reklámok mennyi fa kivágását, festék használatot (szórólapok, egyéb) igényelnek? És milyen, mennyi hulladék képződik ennek következményeként? És vajon milyen káros ez, az így felkorbácsolt fogyasztás a környezetre, de akár az egészségre nézve is?

És – bár van, aki kételkedik ebben – mennyi kárt okoz, hogy gyártók olyan rossz minőségű műszaki árucikkeket terveznek, állítanak elő, amelyek a garancia idejét hivatottak működőképesen kiszolgálni, hogy azt kidobni, vagy javítani kelljen? Mindezt a profitért. És sajnos ugyanez jellemző az élelmiszerekre, ami aztán az emberek egészségét teszi tönkre.

A szabad vállalkozások felgyorsították a környezeti pusztítást, és a társadalmi rétegek (szegények, és gazdagok) szakadékának növekedését.

Ezt meg kell állítani, de nem erőszakkal.

Az állam beszáll: minőség és tisztességes verseny

Az új lehetőség, hogy az állam beszáll a termelésbe, feldolgozásba, kereskedelembe, és gondoskodik a jó minőségű termékekről, árucikkekről, azok javításáról, újrahasznosításáról, haszon az embernek, és hasznos a környezetnek is.

Az így felépített vállalkozások, amelyek valódi szükségletek kielégítését szolgálják reklámok nélkül, és visszaépítik országunkban mindazt, amit leromboltak (gyárak, üzemek), olyan versenyképesek lesznek az áruk minőségük miatt, hogy elszívja a vevőket a most még rajtunk munka nélkül gazdagodók elől, és megszűnnek létezni.

Ne riasszon senkit ez, aki úgy érzi kiszúrás vele szemben, mert anyagilag igen csak az átlag felett kerestek vállalkozásukkal, hiszen bármikor beszállhatnak egy tisztességesebb, az állam által finanszírozott kereskedelembe. Így nyugodtabban térhetnek nyugovóra esténként.

Honnan lenne mindenre pénz?

Nagyon sokan teszik fel a kérdést itt, honnan lenne mindenre pénz? Már az előzőekben is említve lett,

hogy valójában nem a pénz épít fel semmit, hanem a gondolat, a szó és a tett következménye a valóság.

A pénzhez kötött tudat fellazításával valósul ez mind meg. Ma olyan szankciókat alkalmaznak a pénz helytelen használatára, ami megakadályozza a pénz létrejöttének valódi célját. Nem lehet a pénz többé árucikk, csupán értékmérő eszköz. Ennek megértése vonja maga után a pénz ésszerű használatát, és az állam feladata megvalósítani ezt.

Hogyan születtek a bankok – és mit tehet az állam?

Ahhoz, hogy jobban megértsük, mi is történik ma a pénz körül, kicsit vissza kell tekinteni a múltba. Voltak emberek, akik ügyeskedve jutottak több pénzhez mint társaik, aztán rájöttek, milyen jövedelmező, még dolgozni sem kell, ha pénzüket kiadják másoknak, persze kamatra, és erről „váltót" írtak. Ezt összekapcsolták pénz megőrzéssel is, és azok pénzét is kiadták, akik őrzésre tették be. Így születtek meg az uzsorások és a bankok. Aztán rájöttek, hogy több pénzt is kiadhatnak, mint amennyivel valójában rendelkeznek, mert elég volt csak a váltót kiadni, melyről azt hitték, van mögötte fedezet.

Mára már papír (váltó) sem kell hozzá, hogy pénzt teremtsenek a semmiből, mert elektronikusan teszik meg. Ugye érthető így, hogy ezt maga az állam is meg tudja tenni, és meg is kell!

Gondolkodjon el mindenki azon, hogy miért, és hogyan kerülhettek ide a külföldi bankok, diktálva a gazdaságot, és a politikát. Szó szerint eladták Országunkat, a Magyar Népet.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

32. Közös teherviselés – mindenki a teljes bevétele arányában

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- Ma is hozzájárulsz a közös terhekhez – adóval, járulékkal, ÁFA-val és sok külön díjjal –, csak nem látod egyben. Ráadásul a díjak ma ugyanakkorák mindenkinek, akár havi 200 ezerből, akár 5 millióból él valaki.
- Az életjáradék mértékéig – amely a mai minimálbérnek felelne meg – a jövedelmedet semmilyen közös teher nem érintené.
- Cserébe ingyenes lesz az egészségügy, az oktatás az első diplomáig és minden szakma, a tömegközlekedés, az autópálya, a parkolás és a szemétszállítás.
- Közös utak, tiszta víz, tiszta levegő és működő ellátás nélkül senki nem él túl – a leggazdagabb sem.

A közös terheket mindenki a havi átlagos összes bevétele arányában viseli: minden befizetést, díjat és bírságot megszabott összeg helyett ennek meghatározott százalékában kell megállapítani. Ugyanez vonatkozik a vállalkozásokra is, a bevételük arányában. Ami a méltó megélhetéshez szükséges, azt a közös teher nem terhelheti.

Ennek egy részét ma is az adókból és a járulékokból fedezik; ezek ebbe olvadnak bele. Ami ma még külön, fix összeggel terhel – például a gépjárműadó, az útdíj és az autópályadíj, a parkolás, a menetjegy vagy a szemétszállítás díja –, az is a bevétel arányában számolandó, és ahol a közös teher fedezi, ott a használat mindenki számára ingyenes.

A közös teherviselés kiterjed:

1. **a közlekedésre:** az utak, hidak, vasutak építésére és fenntartására, a tömegközlekedésre, az útdíjra és az autópályadíjra;
2. **az egészségre:** a betegellátásra, a megelőzésre, a mentésre;
3. **a tudásra:** az oktatásra, a képzésre, a kutatásra;
4. **a közös ellátásra:** a vízre, a csatornára, az energiahálózatra, a víz megóvására és a víztakarékos rendszerek kiépítésére – a vízgyűjtőkre, a szivattyúkra és a háztartások víztisztító szűrőire (lásd a 37/A pontot) –, a tiszta energia termelésére és fejlesztésére – a nap-, a szél- és más megújuló energiaforrásokra (lásd a 42. pontot) –, a hulladék gyűjtésére, feldolgozására és újrahasznosítására;
5. **a természetre:** a környezet- és természetvédelemre, az erdők, vizek és a termőföld megóvására;
6. **a gondoskodásra:** az idősek, a betegek, a rászorulók és a munkaképtelenek ellátására;
7. **a biztonságra:** a közbiztonságra, a honvédelemre, a tűzoltásra és a katasztrófavédelemre;
8. **az állam és a települések működésére:** az önkormányzatok és az állami intézmények feladataira, valamint a kultúrára, a sportra és a mindenki számára nyitott közterekre;
9. **minden bírságra és büntetésre:** a közlekedési, környezetvédelmi, hatósági és szabálysértési bírságokra, a pénzbüntetésekre és a késedelmi pótlékokra;
10. **minden hatósági díjra és illetékre**, ha van ilyen.

Ami ebben a felsorolásban nem szerepel, de közös célt szolgál, arra is ugyanez vonatkozik. Új elnevezéssel vagy fix összeggel ez a szabály nem kerülhető meg.

Magyarázat

Ugyanaz az összeg nem ugyanakkora teher. Aki havi 200 ezer forintból él, annak egy bírság a megélhetését veszélyezteti; aki havi 5 milliót keres, az nevetve kifizeti – és a büntetés így semmire nem tanítja.

Százalékban szabva mindenkire ugyanúgy hat

Ha a terhet százalékban szabjuk ki, mindenkire ugyanúgy hat: ugyanakkora áldozat, ugyanakkora felelősség. A bevétel nem csak a fizetés, hanem minden rendszeres és nem rendszeres jövedelem – a bér, a vállalkozói jövedelem, a kamat, az osztalék, a bérleti díj, az árfolyamnyereség és még sok más –, amely valakihez befolyik. Hogy melyik időszak átlagát veszik alapul – az előző hónapét, negyedévét, félévét vagy évét –, azt törvény határozza meg, úgy, hogy a teher igazságos legyen, és senki ne kerülhesse ki azzal, hogy a bevételét időben máshová teszi. A bevételt az állam csak erre a célra, a szükséges mértékben tarthatja nyilván, és az adatokat védenie kell. A pénz is energia: a közös teher akkor igazságos, ha mindenki ugyanakkora részt ad a saját energiájából.

Honnan indul a százalék, és mi szabadul fel?

A százalék kiindulópontja az lehet, hogy egy-egy tétel ma mennyibe kerül az életjáradékhoz – ma a minimálbérhez – mérve. Az életjáradék mértékéig nem terheli (amíg azt törvény meg nem állapítja, a minimálbérig): aki például 600 ezer forintot keres, és ez a mérték 400 ezer, annak csak a 200 ezer forint után kell hozzájárulnia. Nincs kivétel, mert mindenkit érint, közvetlenül vagy áttételesen: akinek nincs autója, annak az ennivalója is úton érkezik.

A díjbeszedés, az ellenőrzés és a sok külön elszámolás megszűnésével munkaerő és idő szabadul fel. Ez nem baj, hanem nyereség: hogy hová kerül, azt a 26/A pont mondja meg.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

33. Élelmiszerpazarlás elleni igényfelmérés

A kormány köteles időről időre igényfelmérést készíttetni a helyi önkormányzatokkal a polgárok szükségleteinek és az élelmiszer előállításának összehangolására, hogy minél kevesebb élelmiszer kerüljön hulladékba.

Az igényfelmérés nem csak az élelmiszerre, hanem minden szükségletre kiterjed: a termelés és a munkaerő is a felmért igényekhez igazodik (lásd a 26/A pontot).

Magyarázat

Egyre többen képesek átlátni tetteik, tetteink következményét, késztetést érezve ezzel arra, hogy megelőzzenek dolgokat, vagy javítsanak olyanon, mely hosszútávon nem kifizetődő. És itt most nem az anyagiakról van szó!

Az előállított élelmiszerek mintegy 50% kerül kukákba napjainkban. Nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy lássuk, mennyi felesleges munka ment kárba. Milyen környezetszennyezéssel járt vajon a rengeteg csomagolóanyag előállítása, vagy a termelési módból (vegyszerek, műtrágyák stb.) fakadó szennyezés?

Vagy, hogy hány éhezőt lehetett volna megetetni belőle, de nem lehet, mert nincs pénz. Igaz? Árt az üzletnek, ha szétosztanák. Nos, ezért kell Államilag, nem profitorientáltan megoldani ezt a szegmenst is (élelmiszerellátás).

A felmért, előre jelzett igények kielégítése képes – ha nem is megszüntetni – de minimalizálni a feleslegek előállítását. És erre ma már a számítógépes világban lehetőségünk is van könnyedén és egyszerűen.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

33/A. Az állam mint felvásárló – a magyar termék elsőbbsége

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- Ez a létünk védelme, a jövőnk építése, és nem államosítás: a termelő, a gyártó a sajátján dolgozik, csak biztos vevője és nyugodt megélhetése lesz.
- A magyar termék előnybe kerül, senki nem viheti ki áron alul az országból, és a javak oda jutnak, ahol szükség van rájuk.

Az állam arra törekszik, hogy a magyar terményeket és termékeket – az élelmiszertől a műszaki cikkekig – ő vásárolja fel. Ehhez az övé az első vásárlási jog. A rendszer fokozatosan, de gyorsan épül ki; az átvétel rövid határidővel, a romlandó terméknél haladéktalanul történik.

Kezdetben mindent igyekszik felvásárolni, és ami itthon nem kell, azt exportálja. A felmért igények szerint (33.) egyre pontosabban igazítja a felvásárlást és a termelés ütemét. Ész nélkül termelni ezért sem lehet.

Magyarországon megtermelt vagy előállított terméket külföldre csak az állam engedélyével, az államon keresztül lehet vinni – akkor is, ha belőle az állam nem vásárolt. Az exportárat az állam határozza meg. Aki saját külföldi vevőt talált, megtarthatja: megnevezi, és az ügylet állami kontroll alatt megy végbe.

A felvásárolt termék elsőként az ellátópontokra kerül (34.), utána a kereskedelembe. A Magyarországon működő nagy láncok kötelesek befogadni és forgalmazni.

A felvásárlási és a továbbeladási árat – minden szinten – az állam határozza meg a valós költségből és a munka értékéből (20., 24/A, 25.), és ebbe már beépíti a felvásárlásban, a raktározásban és a szétosztásban dolgozók tisztességes részét is. Adókkal és vámokkal a magyar terméket juttatja előnyhöz.

A felvásárlást az állam megbízásából az önkormányzatok végzik, a megszabott árakon: felmérik az igényt, átveszik, raktározzák, előfeldolgozzák és szétosztják a termékeket. A raktározásba a termelők, a gyártók és más önkormányzatok is besegíthetnek. Elsősorban a meglévő, üresen álló raktárakat és épületeket kell hasznosítani, hogy minél kevesebb ingatlan maradjon kihasználatlanul. Csak lebomló csomagolás használható.

Amit külföldről hozunk be, de itthon is elő tudnánk állítani, arra az állam nonprofit kisüzemeket, kisebb gyárakat hoz létre minél több helyen, vagy újraindítja a leállt üzemeket (30., 31.).

Az itthon gyártott eszközök és gépek legyenek tartósak, javíthatók, hosszú jótállással. Javításukról, a végén teljes visszabontásukról és újrafeldolgozásukról az állam gondoskodik (35., 40.). Szándékosan rövid élettartamú terméket gyártani nem szabad.

Végrehajtásáról a kormány gondoskodik. Ha ennek bármely része jogszabályba vagy az Európai Unió szabályaiba ütközne, az állam ezeket a feladatokat az általa létrehozott állami cégen keresztül látja el, amelynek neve: Létünkért. Bármilyen visszaélés a kiszabható legnagyobb büntetéssel büntethető.

Magyarázat

Sokan ma is kiszolgáltatottak: megtermelik, legyártják, amit tudnak, és reménykednek, hogy valaki tisztességes áron átveszi. Ez a rend nyugalmat hoz a termelő életébe, a javak igazságosabban oszlanak el, és a pénz itthon marad. Aki maga talált jó piacot, a kapcsolatait megtarthatja.

Miért így? – az összefüggések

- **Kiszámítható ár:** az állam ismeri a legkisebb megélhetést és a legnagyobb jövedelmet, így kiszámolja, mennyibe kerül valójában egy termék tisztességes bérrel – a termelőtől a boltig. Nem a spekuláció dönt, hanem a munka.
- **Miért nem dolgoznak az önkormányzatok nyereségre?** Mert a részük már benne van a megszabott árban: az állam a leosztáskor beépíti. Így nem éri meg fölöslegesen sokat felvásárolni vagy drágán továbbadni, és a helyben megtermelt érték helyben marad.
- **Nincs kivételezés:** senki nem nyerhet kapcsolatai révén pályázati pénzt azért, hogy aztán ész nélkül termeljen. Az állam nyilvánosan, mindenkitől ugyanazon szabályok szerint vásárol (29.).
- **A pénz útja:** a termelő a nemzeti pénzintézeten és a közös elszámoláson keresztül, határidőre kapja meg a pénzét (27., 28.).

Export, raktárak, kisüzemek

Export: mivel minden az államon keresztül megy ki, az állam látja, mi hova kerül, és tudja, mennyit vásároljon fel itthonra. A magyar termék cserealap is: amire az országnak külföldről szüksége van, azt elsősorban magyar termékért cserébe szerezheti be.

Raktárak: ami az adott területen terem és készül, azt az önkormányzat ismeri a legjobban. Sok minden meg is van már: aki nagy gépekkel műveli a földet, annak raktára is van. A meglévő raktárakra, gépekre és feldolgozókra építve ez gyorsan elindulhat.

Kisüzemek, tartós gépek: nem óriásgyárak kellenek, hanem sok kis üzem a termelés helyéhez közel. És nem olyan gép, amely a jótállás lejárta után elromlik (tervezett elavulás), hanem amely évtizedekig szolgál – kevesebb a hulladék, és a családok pénze sem megy el arra, hogy újra meg újra megvegyék ugyanazt. Igaz történetek erről →

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

34. Helyi élelmiszer-feldolgozó és csomagolásmentes bolt

Az állam köteles minden településen, nagyobb kerületben létrehozni megfelelő méretű élelmiszer-feldolgozót, ahol a helyben termelt javakat dolgozhatják fel, valamint úgynevezett „csomagolás nélküli" élelmiszerboltot, háztartási szaküzletet, melyben csak a Magyarországon belül – lehetőleg a környéken – megtermelt, tiszta (tartósítószer, ízfokozó, egyéb mentes) élelmiszerek kerülhetnek a vásárlók elé. Ezen üzletek nagyságát és termékkörét a helyi igényekhez kell szabni. A bolt egyben átvételi pontként (ellátópontként) is működik: ide érkeznek a megrendelt termékek, és innen veszik át őket. Akinek ez kora, betegsége vagy mozgáskorlátozottsága miatt nehézséget jelent, annak házhoz kell szállítani; mindenki más számára a házhoz szállításról a település dönt.

Magyarázat

Nem hogy létre kell hozni a fentieket, de még abba sem szólhat bele a kormány, hogy helyileg ezt hogyan oldják meg. Nem kötheti meg a kormány semmilyen szabállyal, törvénnyel egyik település, vagy körzet kezét sem, amelyik úgy építi fel ezeket a dolgokat, hogy figyelembe vette a valódi szükségleteket, a környezeti adottságokat, a környezetszennyezési veszélyeket, és minden olyan dolgot, amely hosszútávon kárt okoz természetileg, vagy egészségileg (nem anyagi kárt), illetve korrupció mentes.

Kezdeti segítség, friss és csomagolás nélküli étel

Ugyanakkor elő kell segíteni a kezdeti finanszírozást addig, amíg önellátóvá nem tudnak válni az így létrehozott ellátások.

Felismerendő itt, hogy mit jelent a friss élelmiszer, és az, hogy nincs utaztatva a termék, vagy hogy „csomagolás mentes". Egészségi és környezeti hatása az említetteknek olyan kedvezőek, hogy azt most még nem tudjuk elképzelni, de idővel tapasztalhatóvá válik.

Kölcsönző: tartós magyar gépek, szervizzel

Ami a kisgépeket, eszközöket illeti, lesz olyan, aki hajlandó kölcsönzőbe menni egy fűnyíróért például, mert jólesik neki az, hogy hozzáértő ember szervizeli, karbantartja, és a helyet sem foglalja. És itt nem csak fűnyírókról van szó.

Érdemes elképzelni, és látni nem csak a kényelmi hasznát ennek! Olyan gépek kerülnek leginkább ide, amelyeket magyar gyártók készítenek, akiknek megélhetése biztosított, és ezért tartós, megbízható gépeket, eszközöket állítanak elő, ami már önmagában is környezetkímélő, hiszen később kerül kidobásra, főleg, hogy szervizelve, karbantartva van folyamatosan. Sőt! Visszabontva az elhasználódott gépeket, eszközöket – ami állami feladat –, és újrahasznosítva azt, megint tettünk környezetünkért. Még a munkaerő felszabadítását is elősegíti. Nem, nincs szükség ennyire sok munkára! Nem kell félni a munkanélküliségtől, hiszen a munkaidő alakításával lehet korrigálni a valóban szükséges és elvégzendő feladatokat.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a feldolgozásba, a bolt működtetésébe, a rászorulók házhoz szállításába –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

35. Gépkölcsönző és javítóműhely

Ugyanilyen formában köteles létrehozni: gép és kisgép kölcsönző, javító, szervizelő és karbantartó műhelyeket.

A kölcsönzők – településenként, vagy ahol hatékonyabb, több közeli település közösen – saját gépállománnyal működnének. Aki szeretné, a gépét adományozhatná a kölcsönzőnek, vagy egy megállapodott időre kölcsönbe adhatná úgy, hogy a gép az övé marad: ezalatt a kölcsönző gondoskodna a karbantartásáról, mások is használhatnák, és ő is használhatná a többi gépet. A saját gépek javítása ettől független szolgáltatás lenne, költségtérítéssel.

Magyarázat

(A magyarázat közös: lásd a 34. pontot.)

Egy-egy gépet így sokan használnának, és nem kellene minden háztartásban külön gépnek lennie. A rendszeres karbantartás miatt a gépek tovább működnének, kevesebb kerülne hulladékba, és kevesebb újat kellene gyártani. Ez nyersanyagot, energiát és pénzt takarítana meg, és a környezetünket is kímélné.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a kölcsönzők és a javítóműhelyek működtetésébe –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

35/A. Használtcikk-csarnok

Településenként – vagy ahol hatékonyabb, több közeli település közösen – működne egy használtcikk-csarnok, amelyet az önkormányzat irányításával közmunkások működtetnének (lásd a 26/A pontot). A lakók ide adományként beadhatnák a már nem használt, de még jó tárgyaikat. Ott felújítanák, válogatnák és polcra tennék őket, hogy újra használatba kerüljenek. Hogy mit fogadnak be, azt a csarnok dolgozói döntenék el; ami már nem használható, az válogatva a megfelelő hulladékkezelő helyre kerülne (lásd a 40. pontot). A továbbadásból befolyó összeg a fenntartó önkormányzatoké lenne, a csarnok fenntartására.

Magyarázat

Ez a pazarlást és a környezetszennyezést is visszafogná. Sokkal kevesebb tárgy kerülne a szemétbe és a hulladéklerakókba. Kevesebb új terméket kellene legyártani, így kevesebb nyersanyag, energia és szállítás menne el, és kisebb lenne a szennyezés is. A rászorulók jó minőségű tárgyakhoz jutnának, a környéken munkahely teremtődne, és a javítás tudása is tovább élne. A válogatott hulladék is jobb helyre kerülne, mint ha minden egyben a szemétbe menne.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

36. Tudd, mit eszel

Mindenkinek joga tudni, mi van az ételében, honnan jön – és az állam előnyben részesíti azt, aki vegyszerek és testidegen anyagok használata nélkül, minőséget termel.

Magyarázat

Csak az tud jól dönteni, aki tudja, mit választ – és azt is tudja, mit jelent az egészségére, ha az ételben nincsenek adalékanyagok, színezékek, ízfokozók és más, a szervezet számára idegen anyagok, és mit jelent, ha vannak. Ha a minőségi termelés megérné a termelőnek, kevesebb lenne a betegség, versenyképesebb a hazai termelő, és tisztább a környezet.

Aki az ételt vagy az alapanyagot a valóságtól eltérően jelöli, azt súlyos, visszatartó erejű büntetés sújtja – mert a becsapott ember egészsége a tét.

Bővebben: a teljes előadás – A betegség és fájdalom nélküli élet titkairól

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

VI. Természet és környezet

37. Természeti kincsek — kizárólag népi tulajdon

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- Aki megműveli a földet, gondozza az erdőt, az kezelheti is: a kezelői jog megmarad, és aki kilép, megkapja a befektetését.
- A víz, a termőföld és az erdő nélkül nincs élet. Ha áruvá válnak, az kapja őket, aki többet ad értük, nem az, akinek szüksége van rájuk.
- Amit ma kezelünk, azt unokáink és minden utódunk kapja meg tőlünk. Ha elfogy vagy idegen kézbe kerül, nekik nem marad semmi.

Semmilyen természeti kincs nem kerülhet magántulajdonba, nem elidegeníthető. Kizárólag a Magyar Nép tulajdonát képezhetik a természeti kincsek, és csak az állami tisztviselők jelölhetnek ki annak kezelésére megfelelő személyeket.

A föld, a víz, az erdő, az energia és minden hasonló természeti kincsünk életünk feltétele és a nemzet közös kincse: nem tulajdonoljuk, hanem kezeljük őket – és senki ne nyerészkedhessen velük a többiek rovására.

Magyarázat

Senkinek nincs joga a természet adta kincsek kisajátítására, márpedig a magántulajdonba vétel nem más, mint kisajátítás. Gondoljunk csak például a Balaton partjára, és a természeti kincseink külföldre vándorlására úgy, hogy abból a népnek szinte semmi haszna nem volt. (Bővebben: a 30. pont magyarázatában.)

Magánkézben elhasználva – felelős kezelés kell

Vagy gondoljunk az energiaforrásokra, melyek mára már szinte életfeltétellé váltak.

Nem elég, hogy magánkézbe kerülnek a természeti kincsek, de tönkre is teszik azokat. Ész nélkül használják fel, figyelmen kívül hagyva a természet igényeit, hogy életben maradjanak azok is.

Felelős állami kezelés kell, ha élni, és élvezni akarja az ember a természet adta kincseket, és lehetővé tenni, hogy minden ember hozzáférjen, élvezze annak létét, hozamát.

Víz, áram, föld, erdő: mindenkié

Amit a természet mindenkinek adott, azt senki nem sajátíthatja ki magának. Ezért az állam biztosítja, hogy az ivóvíz, a csatorna és a szemétszállítás haszonszerzés nélkül működjön (lásd a 32. pontot), az áram- és gázvezetékek közös kézben vannak, és a háztartások alapvető energiaellátása mindenkinek elérhető áron jár – víz és áram nélkül ma nincs élet (az energiáról lásd a 42. pontot). A víz nem lehet áru. (A víz megóvásáról lásd a 37/A pontot.) A termőföldet az kezelheti, aki megműveli – ezt az állam biztosítja. Az erdőt megóvjuk, hogy unokáinknak és minden utódunknak is jusson. Ugyanígy vigyázunk a többi természeti kincsünkre is – a termálvízre, az ásványkincsekre, a tiszta levegőre, a folyóinkra és tavainkra, és még sok másra.

Tulajdon helyett kezelés – hogyan működik?

A természeti kincs nem eladható áru, és nem magántulajdon: az ember nem birtokolja, hanem kezeli – mindannyiunk, unokáink és minden utódunk javára. Aki kezeli, az használhatja és gondozhatja, és a munkája gyümölcse az övé. Kezelő az lehet, aki tisztességesen, a közjóra is gondolva gondozza. Aki tartósan elhanyagolja, vagy a közösség kárára használja, azt előbb figyelmeztetik és segítik; ha ez sem segít, először a település helyi testülete dönt – a 45. pontban leírt helyi ítélkezés szerint –, és ha szükséges, vagy az érintett kéri, független bíróság; ennek alapján a kezelés joga visszakerül a közösséghez.

Ami ma valakinek a tulajdona, az kezelői joggá alakul: határozatlan időre, örökölhetően, és a munka gyümölcse az övé marad. Aki nem kíván tovább kezelő lenni, megkapja, amit a földbe, erdőbe befektetett – a törvényben meghatározott módon.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

37/A. A víz megóvása – egyetlen csepp se vesszen kárba

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- A víz nem lesz drágább: ami az alapvető szükségletedhez kell – ivásra, főzésre, tisztálkodásra és mosásra –, az haszonszerzés nélkül jár neked.
- Az esővíz ma a csatornába folyik és elvész, pedig ingyen hullik az égből. Ha összegyűjtjük, kevesebb drága, tisztított vizet kell használnunk.
- Aszályos években ez dönthet arról, jut-e víz a kertedbe, a földekre, és unokáinknak, minden utódunknak.

A víz nem lehet áru, de vigyázni kell rá, mert véges kincs.

Az állam köteles kiépíteni és támogatni a víz takarékos, többlépcsős használatát. Az ivóvíz, a háztartási víz és a házon kívül használt víz (öntözés, öblítés) – ahol ez észszerű – külön úton jusson el a háztartásokhoz.

Ahogy az energiát a nap és a szél erejéből, úgy a vizet az esőből is gyűjteni kell. Az állam a családi házaktól a társasházakig és a közintézményekig mindenhol vízgyűjtőket épít vagy támogat. A víz napenergiával működő szivattyúval és szűrőn át jut el a WC-öblítéshez és a mosáshoz.

A vízgyűjtő nem készülhet műanyagból: rozsdamentes acélból, téglából, kőből vagy más, egészségre és környezetre ártalmatlan anyagból kell készülnie.

Az utcákról, terekről és tetőkről lefolyó esővíz se vesszen kárba a csatornában: a települések visszatartják és hasznosítják – tározókban, tavakban, szikkasztással, öntözésre.

A csapadékvíz gyűjtését, a használt víz helyben történő tisztítását és újrahasznosítását jogszabály nem tilthatja, ha az nem okoz kárt, hanem segítenie kell.

Az alapvető szükséglethez elegendő víz minden háztartásnak haszonszerzés nélkül jár. Aki ennél jóval többet használ, az a többletért arányosan nagyobb hozzájárulást ad, és ez kizárólag a vízkészlet és a vízhálózat védelmére fordítható.

E rendszer kiépítése – a vízgyűjtők, a szivattyúk és a háztartások víztisztító szűrői – a közös teherviselésből történik (lásd a 32. pontot), mindenki a jövedelme arányában. A kiépítést a települési és a

területi önkormányzatok végzik, helyben, közmunkásokkal (lásd a 26/A pontot) és helyi szakemberekkel; az állam biztosítja hozzá a feltételeket és a forrást. E lépések sürgetőek: a kiépítést haladéktalanul meg kell kezdeni.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

Magyarázat

Ma szinte mindenre ivóvizet használunk: a WC öblítésére, a kert locsolására, az autó mosására is. Pedig a legtisztább vízből fejenként naponta csak néhány liter kell, ivásra és főzésre. Közben az esővíz, amely ingyen hullik az égből, a csatornába folyik és elvész. Ha a vizet aszerint használnánk, mire kell, sokkal kevesebb tisztított vízre lenne szükség, és a víz soha nem válna áruvá (lásd a 37. pontot).

Három víz, három út

Az ivóvíz, amely ivásra és főzésre kell, a legtisztább legyen. Ehhez elég lehetne a konyhai csapnál egy jó szűrő, vagy a településen egy tisztított kút, forrás, szűrős közkút. Az alapítványi munka évei alatt sok óvodában és iskolában így oldották meg, víztisztítóval.

A háztartási víz, amely a mosakodáshoz és a mosáshoz kell, a mai vezetékes hálózatból jöhetne.

A házon kívül és az öblítésre használt víz pedig az esőből, a helyi kutakból és a tisztított használt vízből származhatna. Ehhez nem kell ivóvíz.

Esővíz a háztól a városig

A családi házaknál a tetőről lefolyó esővíz egy vízgyűjtőbe kerülne, a kertben vagy a föld alatt. A társasházaknál a közös tetőről gyűjtenék össze, a pincében vagy az udvaron épített vízgyűjtőben, és napelemes szivattyú vinné fel a lakásokba, szűrőn át, a WC-öblítéshez és a mosógéphez. A közintézmények – iskolák, kórházak, hivatalok – ugyanígy gyűjthetnék.

Az utcákról és terekről lefolyó vizet a települések tározókban, tavakban tarthatnák vissza, vagy hagynák a talajba szivárogni, hogy pótolja a talajvizet, és öntözésre is jusson belőle.

A vízgyűjtő azért ne legyen műanyagból, mert a műanyag idővel bomlik, és káros anyagokat engedhet a vízbe. A rozsdamentes acél, a tégla és a kő tartós, és nem árt sem az egészségnek, sem a környezetnek.

Szürkevíz a kertben

A fürdés, a mosogatás és a mosás vize, amelyben nincs fekália, egyszerű, olcsó módon, helyben megtisztítható egy emésztőben, és visszaengedhető a kertbe, vagy öntözésre használható. Ma a szabályok ezt sokszor tiltják, pedig ha nem kerül bele fekália, nem okoz kárt. Az új szabályoknak ezt segíteniük kellene, nem tiltaniuk. Még több vizet takarít meg a komposzt-WC (alomszék), amelyhez egyáltalán nem kell víz: nem kell vele öblíteni, nem keletkezik szennyvíz, és a kész komposzt visszakerül a termőföldbe (lásd a 40. pontot).

Hogyan valósulhatna meg?

Az új építésű házaknál kötelező lenne a kettős vezeték és a vízgyűjtő. A meglévő házakhoz az állam segítséget adna: vízgyűjtőt, szivattyút, szűrőt, kutat – mindezt a közös teherviselésből (lásd a 32. pontot). Az első feladat a szivárgó vezetékek kijavítása lenne, mert ma a víz jelentős része útközben elszivárog.

Minden település maga építené ki a saját rendszerét, a saját közmunkásaival és mestereivel, a közös teherviselésből kapott forrásból. Így a munka mindenhol egyszerre indulhatna el, és nem kellene egy központi beruházásra várni. A települések felmérnék, hol melyik megoldás észszerű, hiszen egy karsztos vidéken vagy ahol a talajvíz közel van a felszínhez, másként kell eljárni, mint egy alföldi faluban.

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol

éppen szükség van rájuk – a vízgyűjtők építésébe, a vezetékek javításába, a rendszerek karbantartásába –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül. A közmunkásoknak ez értelmes, tartós munkát adna, a településnek pedig olyan értéket, amely évtizedekig szolgálja.

Bővebben: Országh József professzor előadása a vízönellátásról (teljes, 85 perc)

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

38. Ingyenes tömegközlekedés

A környezetszennyezés visszafogása a természetvédelem érdekében:

a) A tömegközlekedési eszközök használata az ország határain belül ingyenes.

Magyarázat

A 31. pont magyarázatában már ki lett fejtve a finanszírozás módja. A központilag megszervezett, és irányított tömegközlekedés és fuvarozás nem csak az utak terhelését enyhíti, de kedvező kihatással van a baleseti statisztikára, és a környezetszennyezés csökkentésére is.

Ha a tömegközlekedés ingyenes, kevesebben ülnek autóba: kevesebb a füst, a zaj és a baleset, kevésbé kopnak az utak, és nem kell parkolóhelyet keresni a városokban. Ez mindenkinek nyereség, annak is, aki maga nem utazik.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a buszvezetésbe, a járművek karbantartásába –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

39. Összehangolt árufuvarozás

b) A hosszabb távú árufuvarozás is kormányzati feladat, hogy az a lehető legösszehangoltabb módon működjön.

Magyarázat

Miért is ne lehetnének a fuvarozók a Magyar Állam Alvállalkozói pl.? És vajon el tudnánk-e képzelni azt, hogy a Magyarországon áthaladó kamion forgalom, mint egy komp, vasúti szállítással történne határtól határig, megfelelően kihasználva ezzel a megépített vasútvonalakat, csökkentve a közúti balesetek lehetőségét és a környezetszennyezést is, miközben a kamion vezetői kényelmes fülkékben pihennek?

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a rakodásba, a szállításba, a raktárak működtetésébe –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

40. Teljes hulladékfeldolgozás

c) Az állam feladata a teljes hulladékfeldolgozás, feldolgoztatás.

Településenként – vagy ahol a helyi viszonyok ezt kívánják, néhány szomszédos település közösen – működne egy helyi hulladékfeldolgozó, amelyet közmunkások működtetnének. Itt válogatnák a

hulladékot, és annyit dolgoznának fel helyben, amennyit a helyi viszonyok megengednek. A zöldhulladékot külön gyűjtenék, a helyi komposztáló telepen komposztálnák, és a kész komposzt a megfelelő módon a megfelelő helyre kerülne.

A komposzt-WC (alomszék) használatát jogszabály nem tilthatja: az államnak és a településeknek szorgalmazniuk kell, segíteniük a kiépítését, és megtanítaniuk a helyes használatát. Haszna, hogy nem kell hozzá ivóvíz az öblítéshez, nem keletkezik szennyvíz, a talajvízbe és a folyókba nem jut nitrát, és a kész komposzt értékes tápanyagként visszakerül a termőföldbe (lásd a 37/A pontot).

Magyarázat

A hulladék csaknem 100%-ban újrahasznosítható. A legjobb azonban, ha keletkezni sem engedjük: ezt az iskolában és otthon is tanítani kell, ha kell, az általunk okozott természeti károk bemutatásával.

A hulladék feldolgozását szinte településenként meg kell oldani, ha nem is az újrahasznosításig, legalább a válogatásig. A szerves hulladékot komposztálva vissza kell juttatni a termőföldbe – ez éppolyan fontos, mint a vegyszer nélküli termesztés, és hatással van az egészségre is. Újra kell gondolni a szennyvíz kezelését is: ahol lehet, a komposztálható megoldások kerüljenek előtérbe, mert a föld számára értékes anyagból környezetszennyező, sok energiát igénylő terhet csináltunk.

A helyi feldolgozó haszna: a hulladék nem utazna messzire, kevesebb lenne a szállítás és a szennyezés, és nem nőnének tovább a hulladéklerakók. A komposzt pótolná a föld tápanyagát, kevesebb műtrágyára lenne szükség, és a termőföld egészségesebb maradna. A feldolgozás helyben munkát is adna. Ami még jó, az a használtcikk-csarnokba kerülne (lásd a 35/A pontot), ami nem, az a helyi feldolgozóba, a szerves rész pedig komposztként vissza a földbe.

Komposzt-WC – mit nyerünk vele?

Vizet: egy háztartás vízfogyasztásának jelentős része ma a WC öblítése. Komposzt-WC-vel ez teljesen megtakarítható – ez a víz megóvását is szolgálja (lásd a 37/A pontot).

Tiszta talajvizet: a szennyvíz nitrogéntartalma szinte teljes egészében a WC-ből származik. Ha ez nem kerül a csatornába és a vízbe, sokkal tisztábbak maradnak a kutak, a folyók és a talajvíz, és kevesebb energia megy el a szennyvíz tisztítására.

Termőföldet: a szerves anyag nem szennyezésként végzi, hanem gondos érlelés után komposztként visszakerül a földbe, és pótolja azt, amit a termés kivett belőle.

Helyes használat: a komposzt-WC nem szagos, ha jól használják: minden használat után fűrészporral vagy más szerves alommal kell befedni, és a kiürített anyagot a komposzthalomban megfelelő ideig érlelni kell. Ezt kell megtanítani – ebben segítenek a települések és az iskolák.

Rövid bemutató: az alomszék – a száraz toalettek harmadik nemzedéke (5 perc)

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a hulladék gyűjtésébe, válogatásába és feldolgozásába –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

41. A fogyasztásra ösztönző reklám megszüntetése

Mielőtt azt gondolnád, hogy ez elvesz tőled valamit, gondold végig:

- A tájékoztatás megmarad: továbbra is megtudhatod, mi kapható, hol és milyen minőségben. Csak a fogyasztásra ösztönzés szűnik meg.
- A reklám költsége ma benne van mindennek az árában – azt is te állod.
- A mértéktelen fogyasztás fogyó nyersanyagokból él. A túlélésünkhöz kevesebb is elég – és nyugodtabban élünk, ha nem hajtanak folyton újabb vágyak.

d) A kormány köteles megszüntetni minden olyan reklámtevékenységet, amely az embereket fogyasztásra ösztönzi.

Magyarázat

A reklámok nem csak bosszantóak tudnak lenni, hiszen már minden tele van velük, az internet, a televízió, az utak széle stb., de nagy kárt okoznak a természetnek, és az emberi egészségnek is, a mértéktelen fogyasztásra buzdításukkal. Olyan ez mint a politikai választások.

Jól tudják, ha sokszor teszik az ember orra elé megfizetett hírességeket, nagy plakátokkal, bármit megvesz az ember. Érdekes hatással van a tudatra. Saját jövőnk érdekében szabadulni kell a reklámoktól, és meg kell tanulni döntést hozni nélkülük, főleg ami a pártokat illeti.

Az emberek valójában nem versenyezni akarnak, hanem győzni – és erre mindenkinek van módja. Egy paraolimpiai futóversenyen az egyik versenyző elesett. A többiek megálltak, visszafordultak, felsegítették, és egymásba karolva értek célba, a nézők pedig felállva, könnyek közt tapsoltak. Ilyen győzelemben mindenki győztes.

Óvakodni kell attól, hogy a versenyképesség és a fogyasztás folytonos növelése legyen a cél, főleg fogyó nyersanyagkészletek mellett, mert ez a pusztulásba vezet. A verseny örömét kár okozása nélkül is átélhetjük.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

42. Tiszta energia

e) Az állam köteles az új, környezetbarát energiaforrások kutatására, fejlesztésére, azok minél előbb történő elterjesztésére nagy gondot fordítani. A tiszta energiát termelő rendszerek – a nap-, a szél- és más megújuló energiaforrások – kiépítése és fejlesztése a közös teherviselésből történik (lásd a 32. pontot), mindenki a jövedelme arányában. A kiépítést a települési és a területi önkormányzatok végzik, helyben, közmunkásokkal (lásd a 26/A pontot) és helyi szakemberekkel; az állam biztosítja hozzá a feltételeket és a forrást.

Magyarázat

Nem hiszem, hogy sokan lennének azok, akik ne értenék az új, alternatív, környezetkímélő energiaforrások bevezetésének lényegét és hasznosságát. Azért azt mondjuk itt el, hogy nem igazán lehet addig áttörő sikert elérni, amíg magánkézben lévő cégek kezében van az energiaellátás és a forrás is.

Mi több, ők határozzák meg, engedélyezhetik, vagy inkább tilthatják meg, ha valaki önálló pl. napelemes energiaforrást akarna választani.

Sok környezetbarát energiaforrás és találmány létezik már, csak a tőke, a haszon és a hatalom érdekei miatt nincs használatban. Az államnak ezeket is fel kell kutatnia és el kell terjesztenie.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

👷 A munkaerő is adott: a közmunka (lásd a 26/A pontot) rugalmasan oda irányítja az embereket, ahol éppen szükség van rájuk – a napelemek és a szélerőművek építésébe és karbantartásába –, teljes bérért, a szükséges képesítés és az észszerűség keretein belül.

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

VII. Oktatás és tájékoztatás

43. Osztályozás nélküli oktatás, önismeret és kreativitás

Az oktatás legfontosabb részét a természetvédelemnek, az önismeretnek és a kreativitásnak kell képeznie, és nem lehet senkit osztályozni, semmilyen formában. Minden diákot segíteni kell az önmegvalósításban.

Az iskola megtanítja a saját testünk működését és az egészséges táplálkozást is.

Magyarázat

Nem egy tanár, és tanárt oktató tanár vallja, hogy a mai oktatási anyag min. 70%-a felesleges, haszontalan a gyermekeink számára. Semmit nem tesz az életükhöz, csak leterhelik őket, elveszik szabad idejüket, és ezeket a dolgokat érzik is a diákok.

Ami hiányzik az iskolából – és miért fontos

Ugyanakkor jelentős dolgok hiányoznak az oktatásból, amik megkönnyítenék jövőjüket, mint pl: testünk felépítése, működése, kreativitás, önismeret, természetismeret stb. Persze olyan tanárokkal, akik szeretik a gyerekeket, szeretnek tanítani, és nem kényszerszakmaként élik meg a tanítást. Az ilyen tanárok le tudják kötni a gyerekek figyelmét, tudnak tanítani, kérnek, nem utasítanak, és főleg nem büntetnek.

Hogy miért fontos tanítani az előzőeket?

Senki nem olyan ostoba, hogy ne fogja fel, ha a természetet kiirtottuk, mi magunk is pusztulásra vagyunk ítélve.

Márpedig a mai gazdasági és gazdálkodási módszerek, olyan természet- és egészségkárosító hatásúak, amit nem sokáig bír a bolygó.

Ezt már iskolás korban be kell mutatni a gyerekeknek, a betegség megelőzési lehetőségekkel, a betegségek megszületésének valódi okaival, és a betegségektől természetes úton való megszabadulással együtt (betegség és táplálkozás kapcsolata), hogy felnőttként már ne azt tegyék, amit elődjeik.

Tanulják meg az ok-okozati összefüggéseket, a tettek hosszabb távú következményeinek felismerését, hiszen mára már sok információ birtokában vagyunk e téren.

Mit nevel belénk az osztályzás?

Már csak azért is teljesen másnak kell lenni az oktatási rendszernek, mert a mai oktatási rendszerünk termelte ki a kapzsi, hatalomvágyó, hazug, korrupt politikusainkat, és embereket is.

Az osztályzás, az hogy „Te buta vagy, mert nem tanultad meg a verset, te meg okos, mert igen...", olyan gátakat, akadályokat nevel gyermekeinkbe, hogy felnőttként többre, vagy éppen kevesebbre tartják magukat a másiknál és úgy is viselkednek. Osztályoznak, akár csak az iskolában, pedig a paraszt értéke nem kevesebb a politikusénál. Még egy nyomorult, koldusbotra jutott embernek is meg van a maga haszna a világ színházában, hiszen Ő adja meg a lehetőséget, hogy gyakorold lelki jóságodat, magát a szeretetből való megnyilvánulás lehetőségét.

Minden gyerek hoz magával képességet

Nem hogy osztályozni nem lenne szabad, de mindent meg kellene tenni iskoláinkban annak érdekében, hogy a gyerekek e világi dolgokra való nyitottságát, vele született képességét támogassuk, fejlesszük, és hagyjuk kibontakozni. A természet tökéleteset alkotott. Mindenben, amit rossznak ítélünk meg, az ember keze, közreműködése van benne.

Ugyanilyen tökéletes az is, hogy a született ember olyan képességeket hoz magával e világra, melyre a többinek szüksége van ahhoz, hogy boldog és szeretettel teli életet tudjon élni.

Az iskola tanítsa a gondoskodást és az elfogadást

Az iskola azt is megtanítja, hogy a természeti kincseket nem birtokoljuk, hanem kezeljük – mindannyiunk és az utánunk jövők javára (lásd a 37. pontot). Az iskolában a gyerekek azt is megtanulják, honnan jön az étel, és mi való a szervezetükbe.

Az iskola mérje fel, ki mit szeret és miben tehetséges, és erre ajánljon célirányos továbbtanulást, úgy, hogy a váltásra is mindig maradjon lehetőség, ha valaki mást is ki akar próbálni.

Ma azt tanuljuk meg, milyennek kell lennünk ahhoz, hogy mások elfogadjanak. Azt kellene megtanulnunk, hogyan fogadjuk el a másikat olyannak, amilyen. Így senki nem veszítené el önmagát.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

44. Szabad, közérdekű, pozitív hírközlés

Minden hírközlési forrás teljesen szabad, a népet kell szolgálnia. A leadott híreknek, információknak megalapozottnak, legalább a 70%-ának közérdekűnek, pozitívnak, társadalomra és környezetre építő hatásúnak kell lennie!

Magyarázat

Ennek kezelése igazi kihívás lesz, hiszen jelenleg ahhoz szoktunk hozzá, hogy katasztrófáról, rémhírekről, és minden olyan dologról számolnak be, amit megvesznek az emberek, fizetnek érte. És bizony az eladhatóság és a profit érdekében nem egyszer esnek túlzásba, és nem egyszer hazudnak.

Kinek a kezében van a média?

A hírközlés, a média - az oktatással együtt - nagy hatalmat jelent, mert akinek a kezében van, az irányít. Jelenleg a Tőke kezében van, és a tőkepolitika irányítja. Nem véletlen a mérges igyekezet a jól menő hírközlési formák felvásárlására. A nyitott szemmel és füllel járó emberek láthatják, hogy mindig a hatalmon lévő párt igyekszik a legtöbb média, hírforrás tulajdonjogát, vagy irányíthatóságát megszerezni. Jelenleg a helyzet e téren sok javításra vár.

A tudat működésével teljesen tisztában vannak azok, akik hatalomra törekednek. Szakembereket fizetnek azért, hogy az emberek manipulálva legyenek. Az ilyen manipuláció egyik módja, hogy addig sulykolnak valamit az emberbe reklámok, plakátok, újságok, hírek formájában, amíg elfogadható tényként nem kezelik azt.

Mindig az a párt nyer, aki a legtöbbet hallatja magát. Erre valók a médiák nekik. Érdemes az előző mondatot jól megjegyezni, és gyakorolni, hogy ne aszerint gondolkozzunk és válasszunk, hogy melyiket láttuk többet, melyik hallatott többet magáról, hiszen az Új Alkotmány nem tud annyiszor az ember elé ugrani, hogy „önkéntelenül" is rá szavazzon az ember.

Szabad média, jó hírekkel

A média szabad, sőt az arra érdemesek állami finanszírozásúak úgy, hogy nem kötelezhetőek semmire cserébe, mert alanyi jogon jár nekik a fenntartási költség. Feladatuk cserébe a korrekt tájékoztatás.

Azért kell váltani a katasztrófákról, a pletykákról, a szörnyűségekről stb. a jó hírekre, a pozitív dolgokra, az aktualitásokra, hogy az rögzüljön, az legyen követendő az ember számára.

A média az egyik legerősebb eszköz a gondolatok formálására – ezért is akarja annyi hatalom a kezében

tudni. Ugyanez az eszköz félelemkeltés és félrevezetés helyett a jót is szolgálhatja.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

VIII. Igazságszolgáltatás, rend, Alkotmánybíróság

45. Helyi, emberközpontú igazságszolgáltatás

Az igazságszolgáltatás nem lehet csupán törvénykezés, felelősök keresése, és felelősségre vonás. A vétett hibák okainak feltárása, azok helyrehozása az elsődleges feladat.

Nem csak a bíróságok hozhatnak ítéletet! Minden törvénysértési eljárást – első körben – a saját településen működő önkormányzati képviselők saját hatáskörben gyakorolhatják, ha kell, a testületi tagokkal együtt.

Csak ezek után vonható be bírósági eljárás ha szükséges, de a vádlottnak jogában áll bírósági eljárást kérnie.

A helyi törvénykezéshez minden feltételt a kormánynak kell biztosítani.

Magyarázat

Igaz a mondás, hogy a félelemben tartott ember jól irányítható. Mégis ideje véget vetni annak, hogy az emberek félelemben éljenek.

Aki megbotlik, nem feltétlenül rossz szándékú

A köztudatban egy olyan törvénykezés van, amely szigorú szankciókat alkalmaz, ha hibázik az ember, és ez félelmeket kelt.

Nagyon sok esetben fordul elő, hogy valaki „megbotlik", nem rossz szándék vezérelte, amikor valami törvénybe ütközőt tett.

Ahhoz, hogy felismerjük, emberségesen tudjuk kezelni az ilyen eseteket, figyelni kell a helyzetet kialakító körülményekre is. Sőt! Nem csak az ilyen esetekben, de minden esetben.

Javítás büntetés helyett – helyi bölcsekkel

A lehetőségek megadása a hibák javítására, valamint a károkozás enyhítése legyen az elsődleges cél, és ne a büntetés. Nem csak a lehetőséget kell megadni ezekre, de segíteni is kell benne az illetőt, és nem magára hagyni.

Ehhez igazán bölcs „bírákra" van szükség, és emberismeretre. Nem feltétlenül bírónak kell lennie annak, aki az ilyen eseteket kezeli, hiszen egy adott településen, körzetben történt incidens könnyebben kezelhető az adott helyen, mert ott jobban ismerhetik egymást az emberek, könnyebb a körülmények feltárása. A megbocsájtások gyakorlása, amit ma még figyelmeztetésnek neveznek, meghozza a maga gyümölcsét, érdemes gyakorolni. Ezért lesz első körben a települések, körzetek helyi vezetésének feladata, hogy megoldják az ott keletkezett problémákat, kezeljék a szabálysértéseket, a gyilkosságokat kivéve. Nem a jog ismerete kell ehhez, hanem egy kis emberség, bölcsesség, amely minden emberben ott van valahol. A rendőr feladata nem lesz többé, hogy lépten-nyomon büntessék az embereket kötelező jelleggel.

És ha valaki visszaél vele?

Igen, igaz, hogy lesz, aki vissza akar élni ezekkel majd, de akkor is érdemes ezt a gyakorlatot folytatni, hiszen senki nem dob ki egy láda almát, csak mert talált benne egy rohadtat. Nem beszélve arról, hogy már magának az Új Alkotmánynak az egészét tekintve, valamint annak kihatását az életre, sokkal kevesebb bűnelkövetés történik, hiszen miért is lopna az, akinek mindene megvan, nem igaz?

A bűnözés legfőbb gyökere is a félelem, leginkább attól, hogy holnap nem lesz miből élni. Ha a

megélhetés biztos (lásd a 20. és a 25. pontot), a bűnözés nagy része magától elmarad.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

46. Ingyenes jogi eljárás és képviselet

A jogi jellegű eljárásoknak és jogi képviseletüknek ingyenesnek kell lennie kivétel nélkül.

Magyarázat
(A magyarázat közös: lásd a 45. pontot.)

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

47. Méltányos ítélet

Ha a törvény szó szerinti alkalmazása egy ügy egyedi körülményei miatt nyilvánvalóan igazságtalan lenne, a bíró méltányosságból enyhíthet vagy mentesíthet.

Magyarázat
Egyetlen törvény sem láthat előre minden élethelyzetet – ezért a bírónak az egyedi körülményeket mérlegelve igazságot kell tudnia tenni. A méltányosság nem önkény: a bíró indokolja, és felsőbb bíróság felülvizsgálhatja; büntetőügyben csak az érintett javára alkalmazható.

Aki belátja, hogy hibázott, visszaadja, amit elvett, és vállalja, hogy többé nem árt, annak legyen útja vissza: a megbocsátás is része a méltányosságnak.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

48. A hadsereg és rendőrség a Népet szolgálja

A katonai és rendfenntartó szervek mindenkori feladata a Nép, és nem a kormány szolgálata. Vezetőik nincsenek alárendelve a kormánynak.

Fenntartásuk az állam feladata.

Ebben a szektorban bármilyen visszaélés a legsúlyosabb büntetéssel büntethető.

Magyarázat
Visszatekintve a múltba, nem igazán tudtuk erőszak nélkül kezelni elégedetlenségünket, még ha jogos is volt az. Mindent meg kell tenni, hogy ne fordulhasson elő, hogy ember fog fegyvert emberre.

Főleg ne olyanokra, akik teljes joggal éppen elégedetlenségüknek próbálnak hangot adni.

Egy kormánynak el sem szabad odáig jutnia, hogy egyáltalán tömegek menjenek utcára, követelve azt, ami születésétől jár neki (szabadság, élethez való jog stb.).

Sem a bűnüldözés, sem a katonaság nem tartozhat a kormányon lévők hatáskörébe azon kívül, hogy gondoskodnia kell annak fenntartásáról.

Az ilyen szervek vezetőinek erőszakot kerülő, békés megoldásokat kereső embereknek kell lenniük, függetlenül attól, hogy az elménk milyen tulajdonságot párosít ezen szervek vezetőihez.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

49. Szükségállapot csak Alkotmánybírósági jóváhagyással

Bármilyen szükségállapot bevezetése kizárólag az Alkotmánybíróság engedélyével történhet.

Magyarázat

Szomorú tény, hogy van és volt is olyan államfő, hogy hatalma gyakorlásáért képes és képes volt olyan intézkedéseket hozni, amellyel a Nép szabadságát korlátozhatta, csak mert ő úgy látta jónak. Az ésszerűséget, a valódi eredményeket, tényeket, kutatókat figyelembe véve, ez legyen a bölcsességükért tartott Alkotmánybíróság feladata, nem egy személyé, aki minden említett dolgot figyelmen kívül hagyhat.

Az emberek életével, szabadságával, megélhetésével, soha senki ne játszhasson többé kénye-kedve szerint.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

50. Alkotmánybíróság őrködik a törvények felett

Az Alkotmánybíróság feladata, hogy ellenőrizze, és megakadályozza a kormány által hozott törvényeket, amelyek sértik az Alkotmányban foglaltakat.

Az erkölcsi normák, a társadalom morális értékrendjének megőrzése - a társadalom jólétének hosszú távú figyelembe vételével - az Alkotmánybíróság feladata.

Az erkölcsi normák hatásköre csak a társadalmi szintű problémákra terjedhet ki, nem vonatkozhat az egyén személyi szabadságának korlátozására semmilyen tekintetben, amennyiben az egyén nem sérti a csoportos, illetve társadalmi érdeket.

Magyarázat

Itt valójában csak annyit lehet hozzáfűzni, hogy az említett érdekek nem sorolhatóak semmilyen körülmények közt a természet érdekei fölé. És itt megint az ésszerűség kap nagy szerepet, mikor kivételt tesz az ember.

Az ésszerűség nem jelenthet olyan kiskaput, amely a munka nélküli, jogtalan haszonszerzésre terjed ki. Büntetendő cselekménynek minősül az ésszerűség fogalmával való visszaélés.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

51. 19 tagú, megyénkénti Alkotmánybíróság

Az Alkotmánybíróság 19 tagú testület, megyénként egy-egy tagja kerül megválasztásra, mandátumukat visszavonásig töltik. Alkotmánybírónak választható minden felnőtt korú magyar állampolgár, aki büntetlen előéletű. Bármikor visszahívhatóak, ha döntésükkel sértik az Alkotmányban foglaltakat.

Magyarázat

Tény, hogy minél több embernek kell döntést hoznia egy dologról, annál nehezebb az egyeztetés. Ugyanakkor nem okoz nehézséget ez olyan embereknek, akik érvelnek, érveket hallgatnak meg, értik is

azt, és képesek elgondolásukat azonnal felülbírálni, ha jobb gondolattal találkoznak.

Még akkor is, ha az nem a sajátjuk volt. Ezek az emberek nem mindent tudóak, csak bölcsek. Képesek maguknak, és társaiknak olyan okos kérdéseket feltenni, amelyek – szinte – magukban hordozzák a választ is a megoldáshoz.

Ez a kicsi ország sok tudóst, találmányt, élsportolót adott a világnak méretéhez létszámához képest. Joggal gondolhatjuk azt, hogy van az alkotmányozásra alkalmas, bölcs ember, legalább 19. Ha valamelyik megyében nem akad, nem kell aggódni, mert lehet máshonnan is, hiszen nem részrehajlók az ilyen emberek.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez

52. Bölcsekből, nem szakemberekből álló Alkotmánybíróság

Az Alkotmánybíróság tagjai mindent egységében látó bölcs, és ne szakemberekből álljanak.

Magyarázat
Érdekesség, hogy mielőtt ilyen formában megjelenhetett az emberek előtt az Új Alkotmány, egy felmérésen ment át. A cél az volt, hogy minimum 100 ember véleményezze pontonként, hogy szerepeljen-e, az Új Alkotmányban az adott pont.

Mit mutatott a felmérés?

Három nap alatt meg is volt a felmérési eredmény. Igaz, nem is kaphatott több időt, mert a ma legismertebb ingyenes, közösségi fórum, ahonnan indult a szavaztatás, gondoskodott arról, hogy ne legyen látogatottsága.

Mivel ez az Alkotmány úgy íródott, hogy az emberek legbelső vágyát tükrözi, minden félelmet és kételyt félretéve, hogy erre esély sincs, igen csak meghaladta a legmerészebb elképzelést is az a szavazat, amit kapott.

A remény 70% volt, ezzel szemben összesítve kb. 96%-os lett az elfogadási eredmény úgy, hogy ez az egyetlen pontja az Új Alkotmánynak, ami 90% alá esett (89.8%).

Miért bölcsek, és nem szakemberek?

Ez azért került megemlítésre, mert úgy gondolhatták a nemmel szavazók, hogy szakemberekre van szükség. Valójában elég, ha valaki tudja, kihez forduljon, ha reálisabban akar látni egy témában, és érvekből, ellenérvekből jól ki tudja szűrni a leghatásosabb megoldást, ami célravezető, azaz: Bölcs az illető.

Maga az Alkotmánybíróság létszáma lehetetlenné teszi, hogy minden témában szakértőt ültessen a bírói székbe. Az is nehézséget okozna, hogy minél több ember ül össze, annál nehezebb az egyhangú döntés, amire – viszont – a bölcsek képesebbek, mivel nem ragaszkodnak semmihez, tudván, hogy elveszíthetik azt. Beleértve az elképzeléseket is.

Bölcs fiatal is lehet

Az emberiség jövőjének jót tenne, ha globálisabb világlátású bölcsek irányítanák őket, és nem politikusok. A bölcsesség nem függ kortól, és nemi hovatartozástól. Innen kezdve nem kizárható, hogy található bölcs fiatal is.

Szavazok erről a pontról a Tanakodón, új lapon – ez az oldal nyitva marad

↑ Vissza a tartalomjegyzékhez